

મહા કવિ પ્રેમાનંદ સ્વામિ વિરચિત

તુલ્કશી વિવાહ.

ધર્મ દુરંધર આચાર્યશ્રી વાસુદેવપ્રસાદજી
ધુરુષોત્તમપ્રસાદજી મહારાજના ત્રસ્ટી-
ઓની આજ્ઞા અને સંમતિથી,
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ચુનીલાલ ચતુરભાઈ પટેલ.

સ્કૂલ માસ્ટર—સીમજ.

આ પુસ્તક સને ૧૮૯૭ ના ૨૫ મા આક્ટ પ્રમાણે
રજીસ્ટર કરાવી સર્વ હક પ્રસિદ્ધ કરાવ્યો
સ્વાધિન રાખ્યા છે.

અમદાવાદ—“ વિજયપ્રવર્તક ” પ્રેસ.

સંવત ૧૯૬૦

સને ૧૯૦૪.

કિંમત રૂ. ૦-૫-૦

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક C-35

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ તુલસી વિલાસ

વિષય ૬ - : ૧

મહાકવિ પ્રેમાનંદ સ્વામિ વિરચિત

તુલ્કશી વિવાહ.

ધર્મ દુરંધર આચાર્યશ્રી વાસુદેવપ્રસાદ
પુરુષોત્તમપ્રસાદ મહારાજના ત્રસ્ટી-
ઓની આજ્ઞા અને સંમતિથી.
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ચુનીલાલ ચતુરભાઈ પટેલ.

સ્કૂલ માસ્ટર—સીમજ.

આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આઠ પ્રમાણે
રજીસ્ટર કરાવી સર્વ હક પ્રસિદ્ધ કર્તાએ
સ્વાધિન રાખ્યા છે.

અમદાવાદ,

વિજયપ્રવર્તક પ્રેસ.

સંવત ૧૯૬૦

સને ૧૯૦૪.

કિંમત રૂ. ૦-૫-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટસંગ્રહ

૯૩૬

પ્રસ્તાવના.

સ્વાભાવિક રીતે જન સમુદાયમાં ગાવાનો શોખ ધણું હોય છે; તેમાં વળી આર્યજન સમુદાયમાં ગીત ગરબા વગેરે ગાવાનો ચાલ ધણું છે. કેટલેક ઠેકાણે પુરૂષો પણ ગરબા ગાય છે, પણ પુરૂષો કરતાં સ્ત્રીઓમાં ગાવાનો ચાલ ધણું છે. સ્ત્રીઓમાં કુદરતીજ વલણ એવું હોય છે કે, તેઓ હરતાં ફરતાં તથા દળવાનું વગેરે કામ કાજ કરતાં પણ મુખેથી ગીત ગાતાં જાય છે, અને કામ કરતાં જાય છે.

આવી રીતે ગાવાને માટે આજ સુધીમાં રૂકિમણી વિવાહ, સીતા સ્વયંવર, સુલદ્રા હરણ, ઓખા હરણ, દાણુ લીલા, મામેરૂ વગેરે અનેક પુસ્તકો પ્રગટ થયાં છે, પણ તે બધામાં લગ્ન સમયે ગાવાનાં રસિક ગીત પ્રથમથી તે છેવટ સુધીનાં આજ સુધીમાં પ્રસિદ્ધ થયેલાં નથી જેથી આજ પણ આપણે ઘણું ઠેકાણું લગ્ન પ્રસંગે સ્ત્રીઓને અસહ્ય ગીતો ગાતાં જાણીએ છીએ.

આવાં અસહ્ય ગીતો ગાવામાંથી મુક્ત કરવામાં આ પુસ્તક અતિ ઉપયોગી છે; કેમકે આમાં લગ્ન સમારંભે સમય સમય પ્રત્યે ગાવાનાં ઘણાંજ રસિક ગીતો આપેલાં છે.

આ પુસ્તકના કર્તા મહા કવિ પ્રેમાનંદ સ્વામિ છે; અને તેમણે આ ગ્રંથમાં તુળશી વિવાહનું વર્ણન કરેલું છે. આ વિવાહ લોકોમાં મશહુર છે; જેથી કાંઈ અજાણી

બાળત નથી, તો પણ મારે જણાવવું જોઈએ કે આમાં તુ-
જશીજીની ઉત્પત્તિનું વર્ણન આપ્યા પછી તેમનો શ્રી કૃષ્ણ
જોડે વિવાહ થયો; તેનું પ્રથમથી તે છેવટ સુધી હાલ
લોકોમાં ગવાતાં ગીતોના ઢાળથી વર્ણન આપેલું છે.

પુસ્તકમાં આપેલાં ગીતો ઘણાં રસિક છે, અને તે
ગાતાં મન આનંદથી ઉભરાઈ જાય છે; તેથી તથા તેનાં
સમય સમય પ્રત્યેનાં રસ મય વર્ણનોથી ભરપૂર હોવાથી
વાચકવૃંદને અતિ ઉપયોગી થઈ પડશે એમાં જરા પણ
સંશય નથી.

વાચક વૃંદની બહિષ્કારાધિથી અકળાઈ ગએલી શ-
ક્તિઓ શાંતિ પામે, અને તેમનું અંતઃકરણ ધર્મની લાગ-
ણીથી દ્વારાઈ આ જન્મના સાર્થક રૂપ કલ્યાણ ને તેમનો
આત્મા પામે; એવી હું પરમેશ્વર પાસે શુદ્ધ અંતઃકરણથી
પ્રાર્થના કરું છું. તથાસ્તુ.

રામ નવમી }
સંવત ૧૯૬૦. }

ચુનીલાલ ચતુરભાઈ પટેલ,
સ્કૂલ માસ્ટર-સીમજ.
તાલુકે—ધોળકા,

તુલસી વિવાહ.

પદ. ૧. રાગ ધૌળ.

સજનીને સુપનું અંતર એક લાધું રે.	એ રાગ.
સાંભળજો હરિજન થઈ સાવધાનરે;	
વર્ણવું વૃંદા તણું આજ્યાન રે.	૧
રાજ એક કુશંવજ બડભાગી રે;	
પ્રભુજીના ચરણ કમળ અનુરાગી રે.	૨
કન્યા તેની, તુલસી, વેદવતી બેય રે;	
મહા ત્યાગી, પતિવૃતા છે તેય રે.	૩
પેલો એમ કીધો બેઉએ વિચાર રે;	
પતિ થાય આપણા વિશ્વાધાર રે.	૪
બેઠી તેતો તપ કરવાને કાજ રે;	
તેના ઉપર રીઝ્યા શ્રી મહારાજ રે.	૫
આગે આવી ઉભા શ્રી ધનશ્યામ રે;	
ત્રિમાનંદનો સ્વામી પૂરણકામ રે.	૬

પદ. ૨.

બોલ્યા હરિ માગો તે વર આપું રે;	
બીજાં સરવે જે દુખ હોય તે કાપું રે.	૧
વેદવતી કે' તમે મારા પતિ રે;	

તેનો હરિ વરીને પામી સુખ સતી રે.	૨
તુલસી ગણપતિ સાથે પતિ પામી રે;	
થયો, તેનો અસુર એક સ્વામી રે.	૩
સાગર સુત જાળંધર તેનું નામ રે;	
બળીઓ બહુ માયાવી દુઃખ ધામ રે.	૪
પતિવ્રતા તુલસી તેની નારી રે;	
રૂપ શીળે સુંદરી અતિ સુખકારી રે.	૫
તપ સત્યધર્મ તણું તે ધામ રે;	
પ્રેમાનંદ કે' દ્રઢ સતિ નિષ્કામ રે.	૬

પદ. ૩.

તેને સત્યે પતિ તેનો તે અવધ્ય રે;	
જીત્યા તેણે ઇંદ્રાદિક દેવ સઘ રે.	૧
એક સમે શિવ સાથે યુદ્ધ કરવા રે;	
ગયો મંદ શિવનું પ્રાકમ હરવા રે.	૨
થયો યુદ્ધ શિવ સન્યા સાથે ભારી રે;	
જીત્યો શિવગણને તે અહંકારી રે.	૩
આવ્યા શિવકોપ કરી અભિરામ રે;	
થયો ત્યારે અતિ દારૂણ સંગ્રામ રે.	૪
થયો યુદ્ધ શિવ જાળંધરને કેવો રે;	
વાણીએ તો વર્ણવ્યો ન જાય એવો રે.	૫
ત્યારે દેતે જ્ઞાનધેવો માયા વિસ્તારી રે;	
પ્રેમાનંદ કે' મોહ પામ્યા ત્રિપુરારિ રે.	૬

પદ. ૪.

પછે દૈતે શિવ તણું રૂપ ધારી રે;	
ગયો સતિ છળવાને દુષ્ટ ભારી રે.	૧
સતિ જોઈ થયો તે કામાતુર રે;	
સતિયે જાણ્યું લેશે લાજ જરૂર રે.	૨
પામ્યાં સતિ તે થકી ઘણો ત્રાસ રે;	
થયા તરત અંતર ધ્યાને અવિનાશ રે.	૩
સતિયે હરિતણું ધ્યાન તે કીધું રે;	
પ્રભુજીએ આવી દર્શન દીધું રે.	૪
ગિરજાએ વિનતિ કીધી ખડુ પેર રે;	
શાંતિ આપી સધાવ્યા પ્રભુ ઘેર રે.	૫
હરિયે લીધું તપસ્વીનું રૂપ રે;	
બેઠા વન ધ્યાન ધરંને અનુપ રે.	૬
પ્રેમાનંદનો સ્વામિ શ્રી મહારાજ રે;	
થયા જોગી વૃંદાને છળવા કાજ રે.	૭

પદ. ૫. ધોળ ર.

કુંદનપુર વિવા રચ્યો. એ ઢાળ.

વૃંદાનું વૃતાંત કહું. તે, સાંભળજો કરી પ્રીત;	
સ્વપ્નમાં નિજસ્વામિને દીઠા, તે અતિવિપરીત.	૧
તેલે નાહ્યો ને નગ્ન બેઠા, પાડા ઉપર ધીર;	
આભુષણ કાળા ફુલનાં કીધાં તે ધારણ શરીર.	૨
માંસ ખાનારા જીવે વીંટાણો, દક્ષણ દિશમાં જાય;	

નીજપૂર બોલ્યું સાગરે, એમ દીકું તે સ્વપ્નમાં. ૩
 સોછિદ્ર સોતા ઉગતા તે, દીઠા આદિત દેવ;
 તેજ રહિત મહાભયંકર, જોઈ, પામી દુખ તતખેવ. ૪
 વૃંદા વિચારે ચિત્તમાં, આવ્યું તે દુઃખ અપાર;
 પ્રેમાનંદ કે' વ્યાકુળ થઈ, કરે રૂદન વારંભવાર. ૫

પદ. ૬.

શાંતિ ન પામે ક્યાંયે સુંદરી, ભયે વિકળ અનાથ;
 ગૃહ તજી ગઈ બાગમાં બે સખી લઇને સાથ. ૧
 બાગમાંથી વનમાં ગઈ, ગહન વન મોઝારી;
 ભ્રમણ કરે બહુ ભય થકી રૂવે, ઉંચે સ્વરે પોદારી. ૨
 ત્યાં દીઠા બે વ્યાધવદના, રાક્ષસ તે વિકાળ,
 તેને જોઈ અતિ ત્રાસ પામી, ખાશે આ તતકાળ. ૩
 ભાગી જાય ત્યાં દીઠા મુનિ એક, શાંત પરમદયાળ;
 ચરણે પડી થરથર કંપે, રક્ષા કરો હે કૃપાળ. ૪
 શર્ણાગત અતિ વિકળ જોઈ, કીધો મુનિવરે હુંકાર;
 પ્રેમાનંદ કહે અદ્દશ થઈ ગયા, રાક્ષસ બેઉ તેવાર. ૫

પદ. ૭. ધોળા ૩.

મારી સાર લેજો અવિનાશીરે એ ઢાળ.
 કરી પ્રણતી જોડી બે પાણિરે, વૃંદા બોલીતે મધુરી વાણીરે. ૧
 મારી રક્ષા કીધી તમે ભારીરે, મહા ભયથકી નાથ ઉગારીરે. ૨
 મારી વિનતિ છે એક દેવરે, મુને કહેજો જ્યારથ ભેવરે. ૩
 મારો ભરતાજળધર નામરે, ગયોશિવસાથ કરવા સંગ્રામરે. ૪

એ જીવે છે કે મુઓ નાથરે, મુને કહેજો યથારથ વાત રે. ૫
એમકહેતાં કપિ બેઉ આવ્યારે, તેનું માથુંને ધડ બે લાવ્યારે. ૬
મુઓ દીઠા પોતાનો સ્વામિરે, તુળશી તર્તે મુઠ્ઠા પામિરે. ૭
મુનિયે કમંડળનુંછાંટી પાણીરે, પ્રેમાનંદકેઉઠાડીદયાઆણીરે. ૮

પદ. ૮.

ઉઠી વિલાપ કરી બહુ વારરે, કીધો મુનિવરને નમસ્કાર રે. ૧
કહે મુનિવરને દીનબંધુરે, આપો પતિદાન તે કૃપાસિન્ધુરે. ૨
પતિવિના અનાથ હુંનારરે, સ્વામિવિના ધિક અવતારરે. ૩
તમે સાંભળો મુનિ મુગ્ધણરે, પતિ વિના ન રાખું પ્રાણરે. ૪
તમે ધર્મજ્ઞ ધર્મ પુનિતરે, જાણો પતિવૃતા નારીની રીતરે. ૫
પતિવૃતાને વહાલું ન કોઇરે, પ્રેમાનંદ કહે જીવે પતિ જોઇરે. ૬

પદ. ૯. ધોળા ૪.

લઈને કાગળ લવપ્ર સધાવ્યો. એ ઢાળ.

તમે સર્વજ્ઞ ધર્મજ્ઞ ધીર, જાણો અંતરની પરમ પ્રવીર. ૧
એને જીવાડો મુનિવરજ્ઞાની, મારે ઇચ્છાછે પતિને મળ્યાની. ૨
મારી ઇચ્છા પુરો મહારાજ, આપો પ્રાણદાન મુને આજ. ૩
મુને પ્રાણથી પતિધણો વાંલો, મુનિ જીવતદાન તમે આલો. ૪
ત્યારે હુશીને બોલ્યા મુનિરાય, શિવેમાયો તે જીવતોનથાય. ૫
વૃંદા તુજપર દયા મારે અતિ, માટે જીવતો કહું તારો પતિ. ૬
મુનિએ કૃપા કરી જોયું જ્યારે, બેઠા થયો જાળધર ત્યારે. ૭
પ્રેમાનંદ કહે પ્રવેશ થયા હરિ, વૃંદા હસીને મળો જુજભરી. ૮

પદ. ૧૦.

હરિ સાગર સુત રૂપ થઇને, રમ્યા વૃંદાસંગે વનરહીને. ૧

પતિરૂપ હારવર સંગે, એમ થઈ વૃંદા પતિવૃત્ત ભંગે. ૨
 એમ વૃંદા છળી હરિયે જ્યારે, શિવે માર્યો જળધર ત્યારે. ૩
 બહુકાળ કીધો વિહાર, વૃંદા સંગે હરિયે સુખસાર. ૪
 એક સમે હરિતું સ્વરૂપ, દીકું વૃંદાએ પરમ અનુપ. ૫
 શંખચક્ર ગદાપદ્મ હાથ, અતિ સુંદર ત્રિભુવન નાથ. ૬
 વૃંદા બોલી તિરસ્કાર કરી, કીકું નિદિત કર્મ તે હરિ. ૭
 દીકું શિળ પરદારા ગામી, માયાચિહ્ન પ્રેમાનંદના સ્વામિ. ૮

પદ. ૧૧. ધોળ પ.

હવે ભવજળ પાર ઉતરીઆરે, આનંદ ભર્યા એઢાળ.
 તમે ધર્મ ધુરંધર કા'વોરે, શામળીઆલ; ૧
 સૌને ધર્મમાં રાખો રખાવોરે, શામળીઆલ. ૧
 તમને ધર્મ મૂર્તિ સૌ જાણે રે, શામળીઆલ; ૨
 તમને નિગમ પુરાણ વખાણે, શામળીઆલ. ૨
 તમે જુગો જુગ ધરી અવતારરે, શામળીઆલ; ૩
 કરો ધર્મ રક્ષા વારંવાર રે, શામળીઆલ. ૩
 એવા ધર્મ શિળ તમે થઈને રે, શામળીઆલ. ૪
 મને છળી કપટ રૂપ લઇનેરે; શામળીઆલ. ૪
 તમે પર સ્વારથને કાજરે, શામળીઆલ. ૫
 કરો કપટ લીધી મારી લાજરે; શામળીઆલ. ૫
 બીજો હોય તો કઈ બાળી છારરે, શામળીઆલ; ૬
 તમને કાંઈ નવ થાય કિરતારરે, શામળીઆલ; ૬
 તોય એટલો દઉ તમને શાપરે, શામળીઆલ; ૭
 થઈ પથ્થર પૂજાઓ આપરે, શામળીઆલ. ૭

પ્રેમાનંદના નાથ કહે પ્યારીરે,
તું થા વૃક્ષ વૃંદા સકુમારીરે,

પદ. ૧૨.

રહો સદાય જોગ તારે મારેરે,
તુંજ વિના ન રહું ક્ષણ ન્યારેરે,
વૃંદા તું મુજને અતિ વા'લીરે,
તારે વશ થયો હું તો આલીરે,
યજ્ઞભોગ પૂજા ઉપચારેરે,
તુંજ વિના ન કરું અંગિકારેરે,
સુર અસુર મનુષ્ય નર નારીરે,
તુંજ વિના ન કરે પૂજા મારીરે,
હરિ રાજ થઇ વર દીધોરે,
વૃંદા શાપ અંગિકાર કીધોરે,
એમ હરિ થયા શાળાંઆમરે,
તુળશી વૃક્ષ થયાં ગુણ ધામરે,
એમ વૃંદા હારને વરીઆંરે,
મન વાંછિત કારજ સરીઆંરે,
એમ તુળશી શાલંઆમ જોડરે,
પૂરો પ્રેમાનંદના કોડરે,

શામળીઆજ;
શામળીઆજ. ૮

મુણ પ્યારી;
મુણ પ્યારી. ૧
મુણ પ્યારી;
મુણ પ્યારી. ૨
મુણ પ્યારી;
મુણ પ્યારી. ૩
મુણ પ્યારી;
મુણ પ્યારી. ૪
મુણ પ્યારી;
મુણ પ્યારી. ૫
મુણ પ્યારી;
મુણ પ્યારી. ૬
મુણ પ્યારી;
મુણ પ્યારી. ૭
મુણ પ્યારી;
મુણ પ્યારી. ૮

પદ. ૧૩. ધોળ ૬.

મારે સદ્ગુણે આંજ્યારે કે. ઉઘાડયાં લોચનીઆં, ઢાળ.
હવે તુળશીનો વિવારે, ગાઉ કરી ખાંત;
રૂઢી રીતે વર્ણવું રે, સાંભળો એ વૃતાંત.

- થયું સૂરજ અહુરે, એક સમે ભારી;
 પૃથ્વીપર સરવે રે, જાણે નરનારી. ૨
- કુરુક્ષેત્ર નામે તિર્થ રે, વિખ્યાત જગમાંધ;
 આવ્યા જત્રાએ નાવા રે, લોક અસંખ્ય ત્યાંધ. ૩
- પૃથ્વીપતિ રાજ રે, ત્યાં અગણિત આવ્યા;
 વસુદેવ આદિ જાદવરે, આવ્યા સૌને મન ભાવ્યા. ૪
- પટરાણી સહીત રે, કૃષ્ણ બળભદ્ર ગયા;
 રૂકમણી તાત ભીમક રે, સૌ ત્યાં ભેળા થયા. ૫
- તિર્થમાં નાહીને રે, સૌ એ દાન દીધાં;
 પ્રેમાનંદ કે વસુદેવેરે, યજ્ઞ ત્યાં બહુ કીધાં. ૬

પદ ૧૪.

- જમાડયા સાધુ રે, આદ્યજ પ્રીત કરી;
 દક્ષણા બહુ દીધી રે, સૌને ફરીફરી. ૧
- મળ્યાં સગાં સંબંધી રે, રાજ સૌ સૌનાં;
 મળ્યાં માત ને પિતા રે, દીકરી ને વહુનાં. ૨
- ભીમક ને વસુદેવ રે, મળીઆ બહુ ભાવે;
 મીકું મીકું બોલી રે, પ્રીતિ ઉપજાવે. ૩
- વસુદેવ વેવાઇનો રે, પ્રીતે અહીં પાણિ;
 લઈ આવ્યા ઉતારે રે, હરખ અતિ ઉર આણી. ૪
- બળદેવ શ્રી કૃષ્ણ રે, મળ્યા ઉઠી અતિ હરખે;
 રાણી રૂકમણી મળ્યાં રે, પિતાને ઘણે હરખે. ૫
- પટરાવ્યા પ્રીતે રે, કરી બહુ સન્માને;
 પ્રેમાનંદ કે જમાડયા રે, મેવા ને મિષ્ટાન્ન. ૬

ધોળ ૭. પદ ૧૫

આદિત સદ્ગુર ઉદિયારે, અંધારે રે, ઉદયું એ ઢાળ.
 ભીમક ને વસુદેવ રે, બેઉ કરે વિનોદ;
 બોલે હસતાં વચન રે, આણી ઉરમાં મોદ. ૧
 ભીમક કહે વસુદેવ રે, સાંભળો એક વાત;
 સૌ કરતાં તે ઇશ્વર રે, બળીઆ શાક્ષાત. ૨
 પેલી મેંતો મારા મનમાં રે દ્રઢ આંટી વાળી;
 સત્ય કીધું તે તો દેવે રે, ગમતું માઈ ટાળી. ૩
 બીજા મનોરથ સર્વે રે, રે ગયા મનમાંહી;
 સગપણનું તો સુખડું રે, લેવાયું ન કાંઈ. ૪
 હવે એક છે મનસુખો રે, કો'તો લાવો લીજે;
 અતિ ઉત્તમ છે કામ રે, ધારો તો કીજે. ૫
 દાન પુન્ય બહુ યજ્ઞ રે, તમે કીધા ઉદાર;
 પ્રેમાનંદ કહે ભીમક રે, એ કરો તો સાઈ. ૬

પદ ૧૬.

વસુદેવ કે' સ્નેહિ રે, જે કહો તે કરીએ;
 અમે વચન તમાઈ રે, પાછું નવ ફેરીએ. ૧
 ભીમક કહે કુરુક્ષેત્ર રે, પુન્ય તિર્થ ભારી;
 કો'તો તુળશી વિવા રે, આપણ કરીએ વિચારી. ૨
 રૂકમણી રૂપ તુળશી રે, કન્યા તે મારી;
 શાળંગ્રામ તમારા રે, પુત્ર સુખકારી. ૩
 મારે મનોરથ એ છે રે, રૂચે જો તમને;

આપો અલોકિક મુખડુંરે, સનેહી અમને. ૪
 વસુદેવ કે' ભીમક રે, તમે રૂંડું વિચાર્યું;
 લીજે લાવો ફરોને રે, તમે રૂંડું ધાર્યું. ૫
 આ કામમાં તમે ભીમક રે, હવે વાર ન કરજો;
 પ્રેમાનંદ કહે વસુદેવ રે, શંકા નવ ધરજો. ૬

પદ. ૧૭. ધોળ ૮.

ધન્ય ધન્ય આજ રે, આત્મારામનું રાજરે, એ ઢાળ.
 કહે વસુદેવ રે, જાઓ તતખેવ રે;
 ભીમકરાય તમે મહામતિ રે.
 વિપ્રને તેડાવો રે, જોશ જોવરાવો રે:
 વીલંબના કરશો હવે એક રતિ રે. ૧
 જોઇ મુહુર્ત સાર રે, લખી તિથિવાર રે;
 લગ્ન વે'લા મોકલાવજો રે.
 લખશો તમે જેમ રે, કરશુ અમે તેમ રે;
 તે સાર લખીને વે'લુ કાવજો રે. ૨
 તુળશી વિષ્ણુ વિવારે, જાણે સૌ દેવા રે;
 ત્રિભુવનમાંહિ વિદિત છે રે.
 વિવાની વધાઇ રે, જાણે જગમાંહી રે;
 કંકાતરી મોકલ્યાની રીત છે રે. ૩
 લખજો સંભારી રે, દેવનરનારી રે;
 મુરખુર કંકાતરી મોકલો રે.
 શિવ શ્રદ્ધાઆદિ રે, નારદ સનકાદિ રે;
 તેડાવો અવસર આપ્યો લલો રે. ૪

લખજો કરી પ્રીત રે, પત્નીઓ સહીત રે,
બ્રહ્મરૂપિ સર્વેને તેડાવજો રે;

અવનિ નાગ સિન્ધુરે, આદિતને ઇન્દુ રે;

વરુણ કુબેર તેડાવજો રે.

૫

વિશ્વકર્મા આવે રે, * * *

* * * *

સારદને શેષરે, તેડાવો ગણેશ રે;

પ્રેમાનંદ કે રીત ભાત બતલાવશેરે. ૬

પદ. ૧૮.

વસુદેવની વાણી રે, ભીમકે વખાણી રે;

સાંભળીને મનમાં મગન થયા રે.

ભીમક ભૂપાળ રે, બુદ્ધિના વિશાળ રે;

હુસ્તા હુસ્તા આનંદિ આશ્રમે ગયારે. ૧

બાધને તેવાર રે, સર્વે સમાચાર રે;

વિવાનાં વૃત્તાંત સંભળાવીયાં રે.

સાંભળીને જન રે, પ્રકૃદિજ્ઞત મન રે;

હરખે ભર્યા સૌ ઉઠી આવીયાં રે. ૨

કહે ભીમકરાય રે, વિલંબ ન થાય રે;

ઝટપટ સામગ્રી કરાવીએ રે;

સરવે વસ્તુ સાર રે, સામગ્રી તૈયાર રે;

કોઠાર ભંડાર ભરાવીએ રે.

૩

આજ્ઞા અનુસાર રે, અપરંપાર રે;

સેવક બ્રહ્માંડમાં પરવર્યા રે.

દિવ્યને અમૂલ્ય રે, વિવા અનુકુળ રે;
 સર્વે વસ્તુ લાવીને ભંડાર ભર્યા રે. ૪
 અતિ વિસ્તાર રે, માણુમય સાર રે;
 કચેરીના મંડપ રચાવીઆ રે.
 રૂડા ભીમકરાય રે, બેઠા મંડપ માંય રે;
 પ્રવીણ જોશીને તેડાવીઆ રે. ૫
 જોશ જોવરાવ્યા રે, મહુરત રૂડાં આવ્યાં રે;
 ગુરુવાર પુનમનાં પ્રમાણ કર્યા રે.
 લખી તે પ્રમાણે રે, જન સહુ જાણે રે;
 દેશોદેશો કંકોતરીઆ કર્યા રે. ૬
 ચતુરાષ્ટ્ર એ કરી રે, લખી કંકોતરી રે;
 વાયુ લઈ સ્વરંગે સઘાવીઆ રે.
 વાંચી દ્વિજ દેવ રે, ઉઠિયા તતખેવ રે;
 પ્રેમાનંદ કહે આવવા તૈયાર થયા રે. ૭
 પદ. ૧૯. ધીજી ૯.

તાંબાકુંડી તે નગર શોહામણી. એ ઢાળ.
 વિશ્વકર્મા તે વેલેરા આવીઆ, કોડે કરવા રે;
 રચના અનુપ, શાહેલી શોભાતે શીકહું.
 રચ્યા બાગ બગીચાને બેઠકું, ઉતારા રે;
 અતિ સુખ રૂપ. શાહેલી ૦ ૧
 રચ્યો મંડપ અતિ રળિયામણો, હિરા માણેક રે;
 રતન જડાવ. શાહેલી ૦
 રચ્યા અગણિત સ્થંભ અતિઓપતા, નાના રંગના રે;
 અતિ ચિત્ર બનાવ. શાહેલી ૦ ૨

- મેલ્યા જોખ જરખાને જાળીઆં, માંહી કીધલાં રે;
મીનાકારી કામ. શાહેલી૦
- છાયો મંડપ કલ્પ વૃક્ષ કરી, શોભે કંચનરે;
કળશ અભિરામ. શાહેલી૦ ૩
- રોપ્યા કેળનાં વૃક્ષ શોહામણાં, ફૂલી રહ્યાં રે;
કલ્પતરુનાં વૃદ્ધ. શાહેલી૦
- ફૂલ્યાંચંપા, ચંબેલી, ને કેતકી, ફૂલ્યાં પંકજરે;
ઉડે મકરંદ. શાહેલી૦ ૪
- શોભે કનકલતા દ્રુમ વેલીયું, શોભે સુંદર રે;
અશોકને અંખ. શાહેલી૦
- ફૂલ્યાંદ્રુમ પોહોપ પારી જાતનાં, શોભે કુંજરે;
કદળી કદંબ. શાહેલી૦ ૫
- ખાંધ્યા ચંદરવા સોનેરી ચિત્રના, મોટાં મોતીનાં રે;
તોરણદ્વાર. શાહેલી૦
- કોટી રતનના દ્વિપક દીપતા, પ્રેમાનંદ કહે રે;
જાણે શુકનીહાર. શાહેલી૦ ૬

પદ. ૨૦. ધોળ ૧૦.

- મારા નાનાશા લખમણવીર ગંગાની તીરે ધરકરોરે. એ ઠાળ.
રચુંરતન સિંધાસનસાર, તેની શોભા શી કહું;
જાણે ઉગ્યા તરણીઆપાર, જોઇને જન મોયાં સહુ. ૧
- નાનારંગના રતનપ્રવાહ, જડીયુંહીરા મણિમોતીએ;
પન્ના પિરોજ ચુનીયું લાલ, શોભે જગમગ જોતીએ. ૨
- રચી ચોરી ચતુરાઇ આણી, કુદનમણિમય શોભતી;

રચી વેદીયું પરમ અનુપ, સુરનર મુનિમન લોભતી. ૩
 જડયા કંચન કુંભ અનુપ, કુંદન ઝારીયું મુંદર;
 જડયા પલંગ સરસ મુખરૂપ, પચરંગ પાટી મનોહર. ૪
 જડયા બાજીઠીઆ બહુભાત, નવરંગરતન મણિએકરી;
 રચ્યો હુવન કુંડ કરીખાંત, ઉપમા તે નવ જાય ઉચરી. ૫
 રચી ઝોટલીઓ અભિરામ, કંચન મણિમય શોભતી;
 છાંટયા ચુગંધીજળ મુખધામ, નિરખીને લાજે રતિપતિ. ૬
 કીધા અગરના ઉત્તમ ધુપ, છાંટયા કરતુરીએ કરી;
 શોભા જોઈ માયા સુરભૂપ, આનંદ જાય ઉભરી. ૭
 ગાય માનનિ મંગળ ગીત, વાજાં વાજે રણિયામણાં;
 પ્રેમાનંદ પ્રદૂક્ષિત ચિત, ગાય તે ગુણગોવિંદ તણા. ૮
 પદ. ૨૧. ધોળ ૧૧.

મારે માંડવે સોનાકેરા થંભ, રૂપા કેરી વળી ધરીરે એ ઢાળ.
 આણે માંડવે જેજે દેવ આવ્યારે, નામ લગ્નને આળખાણું; ૧
 આવ્યા બ્રહ્મા મૂર્તિમાન વેદરે, હોતે કરી વધાણું.
 આવ્યા વસુઆદિક બહુદેવરે, ધનવંતરી વૈદરાજ; ૨
 આવ્યા ઇંદ્રઆદિ દેવવૃંદરે, સર્થો સઘળાં કાજ.
 આવ્યા ચંદ્રસૂર્ય ધરીરૂપરે, અગ્નિવાયુ વરૂણાદિ; ૩
 આવ્યા સિદ્ધ ચારણને ગંધર્વ, બાળવૃદ્ધ તરૂણાદિ.
 આવ્યા લોકપાળ દિકપાળરે, પર્વત વનસાગર; ૪
 આવ્યાં કામ ધેનું કંદપવૃક્ષરે, નિધિસિધિ નાગર.
 આવ્યા ગંગાદિ નદિવૃંદરે, પર્વત પત્ની આવીઆં; ૫
 આવ્યા સૌથિસહિત દેવત્રિયારે, સહુને મન લાવીઆં.

આવ્યા ચંદ્રસૂરજઅગ્નિ નાર રે, વાચુ વરણુ ભામની;
 આવ્યા ઉર્વસીરંભા આદ રે, અપ્સરાગણુ કામની. ૬
 આવ્યા નારીસહિત અગણિત રે, મોટા મોટા મહિપતિ;
 આવ્યા મેના આદિકનગ નારી રે, પતિએ સહિત રતિ. ૭
 ગાયા સુરમુનિદ્વિજ નરનારી રે, માંડવીઆના નામ;
 પ્રેમાનંદ કહો ભીમકરાય રે, નિર્ણય થયા પૂર્ણ કામ. ૮

પદ. ૨૨. ધોળ ૧૨.

રઘુવર શેરીએ આવીઆ, શેરીએ કાચ ઢળાય;
 જનરકરાયને રે માંડવે. એ ઢાળ.
 ગંગા, જમુનાં, ને સરસ્વતિ, આવ્યાં મૂર્તિ રે માન;
 તુળશીલને રે માંડવે.
 સરળુ, કાવેરીને કૌશકી, રેવા તાપી રૂપવાન; તુળશીલ૦૧
 ચંદ્રભાગાને ગોદાવરી, સિન્ધુ સહિત અપાર; તુળશીલ૦
 ઉર્વશી રંભાને ધૃતાયિ, મેનકા તિલો તમાનાર. તુળશીલ૦૨
 સિદ્ધિ અણિઆદિક આવીઆં, શંખ પદ્માદિનિધિ; તુળશીલ૦
 મુરતી ધરી સૌ આવીઆં, પુરવા નાનાવિધરિત. તુળશીલ૦૩
 કામ ધેનું ને ચિન્તામણી, કંઠપવૃક્ષનાં રે જુદ, તુળશીલ૦
 મૂર્તિમાન સૌ આવીઆં, કરવા જનને આનંદ. તુળશીલ૦૪
 વનને પર્વત ધરી મૂરતી, હરખે આવ્યાં ધરીરૂપ; તુળશીલ૦
 શુક સનકાદિક આવીઆ, પ્રેમાનંદ કહોમુનિભૂપ. તુળશીલ૦૫

પદ. ૨૩. ધોળ ૧૩.

સૂરજ ઉગ્યો રે, કેવડીઆની પણસે કે;
 વાણલાં ભલેવાયાં રે. એ ઢાળ.

મુખે થયાં રે, સંતજનને સવારકે ;
શ્રીહરિસૂરજ ઉગીઆ.

પામ્યા નાશરે, માયાના અંધકાર કે.	શ્રી હરિં ૧
હરખે ઉઘડ્યાં રે, હરિજન રૂપી કમળ;	શ્રી હરિં
ખિડાયાંરે, કુમતિ કમોદ નિખળ.	શ્રી હરિં ૨
અતિ છાયોરે, ત્રિભુવનમાં પ્રકાશ કે	શ્રી હરિં
મતવાદિરે, ઘુડ પામ્યા ત્રાસકે.	શ્રી હરિં ૩
ઘટી ગયુંરે, ખળ ખલોતનું જોર કે;	શ્રી હરિં
ઝલાણારે, કામ કોપાદિ ચોર કે.	શ્રી હરિં ૪
છાનાં રહ્યારે, નિંદા કરતાં તમર કે;	શ્રી હરિં
ગુંજ રહ્યારે, સંત રૂપી ભમર કે.	શ્રી હરિં ૫
અંધન છૂટ્યારે, મુમુક્ષુ રૂપી ગાય કે;	શ્રી હરિં
પરાજય પામ્યારે, નિશિચર ગુરૂ રાયકે.	શ્રી હરિં ૬
ઠરે સોરરે, કબુધિ કુકડા ને કાગ કે	શ્રી હરિં
જે જે બોલેરે, સંત હંસ ખડભાગ કે	શ્રી હરિં ૭
આનંદ પામ્યારે, ભાવિક જનનો વૃંદ કે	શ્રી હરિં
ખજહારીરે, બાય પ્રેમાનંદ કે.	શ્રી હરિં ૮

ધોળ ૧૪. પદ ૨૪.

રાયરે શ્રી વસુદેવે પગરણ માંડીઆં. એ ઠાળ.
જેશી તેડાવ્યા ને મહુરત જોવરાવ્યાં;
બહુ રૂડાં મહુરત આવ્યાંરે, ચાલો ગણેશ વધાવા. ૧
કળશ સ્થાપન કરી, આવા હન કીધાં;
ગણેશને નોતરાં કીધાં રે. ચાલો ૨

વેદ વચને કરી, બહુપતિ આવ્યા;	
સહુ જનને મન ભાવ્યા રે.	આલો ૩
ગણેશ બેઠા ને વરત્યો જય જયકાર;	
રાજ થયાં સૌ નર નાર રે.	આલો ૪
લાવો સરવે વસ્તુ મંગળકારી;	
પુણ્ય પાટ બેસારી રે.	આલો ૫
લખોદર ગજ વદન વિશાળ;	
લાડુ જમાડો ભરી થાળ રે.	આલો ૬
રાજ થાય કૃપાસિન્ધુ દયાળ;	
નાશે વિધન તતકાળ રે.	આલો ૭
પ્રેમાનંદ કહે ચરણે લાગો.	
મન વાંછિત વર માગો રે.	આલો ૮

પદ ૨૫.

હુંદાળો ને દુખ ભંજન નામ;	
શંભુ કુંવર સુખ ધામ રે. રૂડા ગણેશ હુંદાળો. ૧	
ગૌર વરણ ગજ વદનો અવિનાશી,	
સરવે સુખનો રાશિ રે.	રૂડા ૨
એક દંતો ત્રિલોચનને પ્યારો રે;	
મોહકનો જમનારો રે.	રૂડા ૩
સર્વ આશુસણ શાંતે છે અંગ;	
નારી મુદ્ધિ બુદ્ધિ સંગ રે,	રૂડા ૪
ગણ નાયક વર ઉદર ગામી;	
વિપ્ર વિનાસન બહુ નામો રે.	રૂડા ૫

વિદ્યાના સાગર બુદ્ધિ વિશાળ;		
ચંદ્ર ખિરાજે ભાલ રે.	૩૬૧૦	૬
ચૌદ વિદ્યા ગુણ જાણ સુજાણ;		
સુર નર મુનિ કરે વખાણ રે.	૩૬૧૦	૭
પ્રેમાનંદ કહે આનંદકારી;		
પુજે ગણપતિ ભય હારી રે.	૩૬૧૦	૮

ધોળ ૧૫. પદ ૨૬.

ભમરા પેલો વધાવો મારે આવીયો. એ ઢાળ.
સર્ખો રે ગણપતિ પૂજન કીધલાં,
હવે માત્રીકા સ્થાપન થાયરે. વધાઈ વાળે આજ
તુળશીજીને માંડવે.

સર્ખોરે વેદ ધુની વિપ્ર આચરે;
હરખે માનનિ મંગળ ગાય રે. વધાઈ ૦ ૧

સર્ખો રે પીળાં પીતાંબર દિપ રે;
પદરાવ્યાં માત્રીકા લઈ નામ રે. વધાઈ ૦

સર્ખો રે પદમા, ગૌરી, ને શચિ, સાવિત્રી;
મેઘા, જ્યા, વિજ્યા મુખ ધામ રે. વધાઈ ૦ ૨

સર્ખો રે દેવશના ને સહુધા દેવીઓ;
સ્વાહા માતર લોક માતર માત રે. વધાઈ ૦

સર્ખો રે ધૃતિ, પુષ્ટિ ને તુષ્ટિ, માંનનિ;
ગાત્ર દેવીઓ સોળે સાક્ષત રે. વધાઈ ૦ ૩

સર્ખો રે સાત વસુધારા ધૃતનિ;
સહિત પૂન્યાં દેવીઓ કરી પ્રીત રે. વધાઈ ૦

સખી રે નાંદીશ્રાધ સમ પૂરણ;
 કીધું વેદ વિધિએ સહિત રે. વધાઈ ૪
 સખી રે ગાત્ર દેવી ને ગાત્રી સહુ મળી;
 આપે આશિર્વચન વારંવાર રે. વધાઈ ૦
 સખી રે પ્રેમાનંદ કહે રહો અવિચળ;
 જોડી તુળશી કૃપ્ત કિરતાર રે. વધાઈ ૫

પદ. ૨૭. ધોળ. ૧૬.

તુંતો બોલનરે મારી અતલશ કોયલ, તારો તે શબ્દ શો-
 હામણો એ ઢાળ.

ભૂપ ભીમકરે જન જાત્રાએ આવ્યા, નોતરીઆ તે કરી પ્રીતશું;
 જમાડ્યારે કરી બહુ પકવાન, નરનારી ને રસ રીતશું. ૧
 પેલા ભૂદેવરે કરી બહુ સનમાન, ઇચ્છા ભોજન જમાડીઆં;
 હરખે દીધારે હોરા માતીનાં દાન, વિપ્રને આનંદ પમાડીઆ. ૨
 આવ્યા નાવારે રાજા દેશો દેશના, અતિ આદરકરી નોતર્યા;
 જમાડ્યારે રૂડી રાજાની રીતશું, પકવાન વિધવિધનાં કર્યા. ૩
 જમાડ્યારે સાધુ ભિક્ષુક અભ્યાગત, અન્નધન વસ્ત્ર બહુ અપીઆં
 જેજે આવ્યારે જન માગણુ જાત, તેનાં તે દાણિદર કાપીઆં. ૪
 ભૂપ ભીમકરે અતિ મનના ઉદાર, નાકાર જેના મુખમાં નહિ;
 પાસે આવેરે જનજે કોઈ જાતવા, રાજકરે છે માગે તે દઈ. ૫
 પગરણ માંડ્યારે તુળશી વિધાનાં હેતશું,
 રાજ કરવા ધન સ્થાપન;
 પ્રેમાનંદ કે રે લેવા લાખેણી લાવ. કન્યા આપીતે મુખધામને. ૬

પદ. ૨૮. ધોળ ૧૭.

કંકુ છાંટી કંકોતરી મોકલી કોડે કાવે મુલદ્રા બેન વીરા
વેલા આવળે. એ ઢાળ.
નૃપ ભીમકે લખીરે કંકોતરી, લખ્યાં લગન મહુરત તિથિવાર;
જાદવ વેલા આવળે.

દેશો દેશના નૃપતિ તેડાવળે, ચતુરંગણી સેના લઈ સાર. જા. ૨
સર્વે જાદવ સહિત પધારળે, ઉગ્રસેન ભૂપતિ સહિત; જા. ૦
સજી જાન મુલદ્રા સર્વે આવળે, રામકૃષ્ણ સહિત રણજીત. જા. ૨
ગર્ગાચાર્ય ગુરુને તેડીલાવળે, બીજા વિપ્રનિગમ શ્રુતિજાણ; જા. ૦
ડાહ્યા પંડિત ભટલઈ આવળે, જાણે અર્થે સહિત પુરાણ. જા. ૦૩
સ્વર્ગવાસી અમર તેડાવળે, શિવબ્રહ્મ આવે સુરરાજ; જા. ૦
પત્ની સહિત બ્રહ્મરૂપિ તેડાવળે,

સચિ સહિત અમર ત્રિયા સાજ. જા. ૦ ૪
લઈ લગ્ન તરત વિપ્ર પોતીઓ, વસુદેવ તણે દરબાર; જા. ૦
એમાનદરે વસુદેવે આદરે, પૂજ્યો વિપ્રકરી બહુ પ્યાર. જા. ૦૫

પદ. ૨૯.

વાંચી લગન વસુદેવ હરખીઆ,
વધાવ્યા મોતિડે ભરીથાળ;

લગન શાળાઆમનાં. એ ઢાળ.

વસુદેવે કંકોતરી મોકલો,

તેડ્યાં સ્વર્ગ મૃત્યુ ને પાતાળ;

લગન ૦ ૧

વસુદેવે ગણેશ તેડાવીઆ,

વેઠ વધન કરી મૂર્તિમાન;

લગન ૦

આબ્યા ગણેશ ઉતાવળા મોરથી,	
હરવા વિધનસર્વે બુદ્ધિવાન.	લગન૦ ૨
કીધાં ગણપતિ સ્થાપન પ્રીતશું,	
પૂજ્યા વિધિવત્ ગણપતિરાય;	લગન૦
કીધાં માત્રિકા સ્થાપન પુજન,	
નાંદિશ્રીધ સહિત જે કહેવાય.	લગન૦ ૩
પેલા વિશ્વકર્મા દેવ આવીઆ,	
કરવા રચનાતે ચતુર સુજાણ;	લગન૦
રચ્યા મંડપ મંદિર ચૌવટાં,	
ઉતારા અધિક નિરવાણ.	લગન૦ ૪
મણિ રતન માણેક બહુ ભાતના,	
હીરા મોતી પિરોજી પ્રવાલ;	લગન૦
પ્રેમાનંદ કે' મોહે જોધ દેવતા,	
એવાં રચ્યાં ટંકાણાં વિશાળ.	લગન૦ ૫
પદ. ૩૦ ધોળા ૧૮.	

મારે સોના સમોરે સૂરજ ઉગીઓ. એ હાળ.
આબ્યાં સુરપુર વાસી નર નારય,
વાળે દેવ નગારાં વેમાનમાં.

આબ્યા બ્રહ્મા પ્રજાપતિ શંકર,	
મનુ મહુરૂપિ આદિત્યમાર.	વાળે૦ ૧
આબ્યા વસુરૂ વાયુ દિકપતિ,	
શ્રાધ્ય વિશ્વદેવાધિ અપાર;	વાળે૦
આબ્યા સિદ્ધ ચારણ કિનર ગંધર્વ,	

વરુણ કૃષ્ણેર અર્ધિનિ કુમાર. વાળે૦ ૨

આવ્યા ધર્મ અગ્નિ ઇંદ્ર ચંદ્રમા,

આવ્યા શેષાદિ વૈશ્વ નવતાગ; વાળે૦

આવ્યા પાર્ષદ વૈકુંઠ ગોસોકના,
ગરુડ શ્રીહામા આદિક ખડ ભાગ. વાળે૦ ૩

આવ્યા દેવ દ્વિજ ત્રિયા ગાવતાં,

શચિ સાવિત્રિ પાર્વતિ આદિ; વાળે૦

પૃથ્વી સરસ્વતિ ગૌરીને રાહેણી,
સ્વાહા, સંજ્ઞા શુભિને શિવાદિ. વાળે૦ ૪

મૂર્તિ આદિ ધર્મ પત્ની આવીઆં,

દેવ માતા અદિતિ નામ; વાળે૦

અનમુયા અરૂંધતી આદિજે,
પ્રેમાનંદ કે સત્ રૂપિ ભામ. વાળે૦ ૫

૫૬. ૩૧. ઘોળી ૧૯.

ચોક વચ્ચે આંપલો, રોપાવો જેઠાણી,

હું તે ચકુરે ઉચ્ચરડી રે. એ ઢાળ.

વસુદેવે મહુ શાંત કીંવલાંરે, વિધિએ સંહિત કરી પ્રીતરે;

સાહેલી, આનંદ છાયો ત્રિલોકમાં રે.

ગર્જાદિ ગોર તેડાવીઆરે, કરવા મૃદુ યજ્ઞ પૂનિતરે. સાં ૧

વસુદેવને માંડવેજે આવીઆ, તેનાં સંભળાવું લઈ નામરે; સાં ૦

નંદેશ્વરને સેનાપાતરે, આવ્યા તે શિવ સુખ ધામરે. સાં ૨

પાતાળથી શેષ આવીઆરે, વાસુકી આદિક નાગરે; સાં ૦

પારસદ આવ્યા વૈકુંઠધીરે, નંદ સુનંદ ખડ ભાગરે. સાં ૩

ગો લોકમાંથી આવીઆરે, શ્રીદામ આદિ અપાર રે; સાં
 સુરપુર વાસી આવીઆરે, દેવ સરવે નરનારે. સાં ૪
 મહરૂપિ દ્વિજવર આવીઆરે, સમરૂપિ મુનિવૃંદ રે; સાં
 શુક નારદાદિક આવીઆરે, સનકાદિક સુખકંદરે. સાં ૫
 ઇંદ્રાણી સહિત દેવાંગનારે, પારવતી આદિઅનુપરે; સાં
 સમરૂપિનીત્રિયા આવીઆરે, અનસુયા આદિસુખ રૂપરે. સાં ૬
 પૃથ્વીપતિ બહુ આવીઆરે, ગણતાં ન આવે પારરે; સાં
 છપ્પનકુળ તે બદવ તણ્ણરે, પાંડવ આદિ ઉદારરે. સાં ૭
 માંડવડે વસુદેવને રે, માંડવીઆ નવ સમાયરે; સાં
 વાજે વાજાં ગાય માનનિરે, આનંદ ઉભરાણા જાયરે. સાં ૮
 સાવ્યાં પેરામણી ભૂપતિરે, સુરપુર વાસી અમરરે; સાં
 પ્રેમાનંદ કહે મણિ ભૂષણ, રત્નનાં છત્ર ચમરરે. સાં ૯
 પદ. ૩૨. ધોળા ૨૦.

કુંવર પેંગડે પગદર્ઠ ચડીઆ. “ એ ઢાળા. ”
 વરઘોડે ચડ્યા હરિરાય, જન જોઈ જોઈ રાજ થાય. ૧
 વરઘોડાની શોભાને જોઈ, રહ્યા સુરનર મુનિવર મોઈ. ૨
 શણગાર્યા છે ઘોડા ને હાથો, રૂડા શોભેછે હરિના સાથી. ૩
 ચડ્યા જાદવરાય વરઘોડે, શોભે જાદવ તોડે મકોડે. ૪
 દેવ હરખ ભર્યા સર્વે આવ્યા, નીજ નારીઓ સંગે લાવ્યા. ૫
 વાજે દેવનાં વાજાં અપાર, રાજા છાંધ રહ્યા દિશ ચાર. ૬
 નાચે અપ્સરા ગાંધર્વ ગાય, ઉપદે પુષ્પની વૃષ્ટિ થાય. ૭
 હરિ માર મુગટ સિર ધરિયો, કોટી મદન તણો મદ હરિયો. ૮
 દીધો શૃંગાર રસ અંગિકાર, મુરઝી પામ્યાં દેવ નરનાર. ૯

હરિવર હાથીએ બેશી નીસરીઆ, જોધ મુનિવર લોચન ૬.૧૦
 હરિને છત્ર ચમર શિર છાજે, આગે અગણિત વાજાં વાજે. ૧૧
 આગે ઉડે છે આતસ ખાજી, થાય નર ત્રિયા જોધને રાજી. ૧૨
 આગે બોલે બહુ છડીદાર, દેવ વરસે સુમન વારંવાર. ૧૩
 અસવારીને આગે ગણેશ, ઇંદ્ર બ્રહ્મા શિવજી ને શેષ ૧૪
 શોભા જોધ દેવ થયા રાજી, દેખી દુરિજન બળીઆ દાજી. ૧૫
 જન જીએ પ્રભુને પ્રીતે, જાણે ચિત્ર આજોખ્યાં ભીતે. ૧૬
 થયાં પ્રકુલિત જોધ વૃંદ, બલહારિ જાય પ્રેમાનંદ. ૧૭

પદ ૩૩. ધોળા ૨૧.

રૂકમણી લખી કાગળ મોકલે રે, દ્વારીડાં નાથ જાદવરાય
 કુંદન પુર પધારજો રે. એ કાળ.

જાન સજી ને જદુપતિ રે, ઉઘલીને ઉલલા ખાર રે

કેશરીઆ પરણવા જાય પ્રભુ તુળશી રે,
 જાનૈયા બહુ શોભતારે, ગજ રથ અન્ધે અન્ધારરે. કેં ૧
 કમુંબલ કેશરીઆ બન્યારે, જાનૈયા રંગ ચોળ રે. કેં ૨
 રતન મણિ મોતીડ કરીરે, શોભેછે ઝાકમ ઝાળ રે. કેં ૩
 જાન બની જગદીશાની રે, સરવે છબીતું ધામ રે. કેં ૪
 રતિ વરવા જાણે ચાલીઆરે, જાન સજીને કામ રે. કેં ૫
 પાલખીએ બહુ મોઢીઆરે, મુનિવર ને દ્વિજ રાયરે. કેં ૬
 અમર શોભેછે વેમાનમારે, માનનિ મંગળ ગાયરે. કેં ૭
 છત્ર ચમર શિર રથામરે, ઝળકેછે કનક નિશાનરે. કેં ૮
 છડીદાર બોલે બહુ આજોખેરે, (ચતુરંગણી) ચાલી જાનરે. કેં ૯

વાજાં વાજે બહુ ભાતનાંરે, ગામુખ પલ્લવસરણાધરે. કે૦
 રવનાં હુંદલી ગડગડરે, પ્રેમાનંદ કહો મુખદાધરે. કે૦ ૬

૫૬ ૩૪. ધોળ ૨૨.

સકન જોધને સાંચરજો રે. એ ઢાળ.

સકન થાય છે બહુ સારારે,	
આહોનીશ આનંદના કરનારારે.	૧
સામી કન્યા મળી છે કુંવારી રે;	
માંથે કુંભ ભર્યો છે વારી રે.	૨
સામો મળીઓ છે વન માળી રે;	
આનંદ પામ્યો પ્રભુજીને ભાળી રે.	૩
કોટે આરોધ્યા લઘ હાર રે;	
ગજરા બાંધ્યા તે કરી પ્યાર રે.	૪
તોરા ખોસ્યા છે પાધ સાંચ રે;	
જોધ જન તે રાજ થાય રે.	૫
સકને મળી નાયકા સામી રે;	
પ્રભુજીને જોધને આનંદ પામી રે.	૬
કુમતિ ખર બોલે વાગ ભાગે રે;	
હરિ જન હરખ્યા અતિ અનુરાગે રે.	૭
સકને બોલે છે તેતર મોરરે,	
નાળિયો પંખી ચાડ ચકોર રે.	૮
સારા સકન થાય વારંવારરે,	
પ્રભુજી ચાલ્યા ચોંપે થઇ ત્યારરે.	૯
જદુપતિ જન સજીને નીસરીઆરે,	
પ્રેમાનંદ નિર્ખી લોચન ઠરીઆં રે.	૧૦

પદ. ૩૫. ધોળ ૨૩.

છરે લાડણી તે છાના કાગળ મોકલે રે,
કેશરીઆ વર વેલો આવ;

મુખડું જોઇ મુખ ઉપજે. એ ઢાળ.

છરે કુંવરી એ કૃષ્ણજીને કાવીયું,
અલખેલા ઉતાવળો આવ્ય;

મુખડું તે જોઇ મુખ ઉપજે.

છરે આવડીતે વાર તમને ક્યાં થઈ,

સુંદરવર નટવર નાચ. મુખડું ૧

છરે વાટડીતે જોઈ ઉભી ક્યારની,

વરણાગીઆ વર તારે કાજ; મુખડું

છરે રાત દિન રટના લાગી રહી,

મારાં નેણાં સુફળ કરો રાજ. મુખડું ૨

છરે કેશરીઆ વર તમ કારણે,

મારા જીવમાં જંપ નથાય; મુખડું

છરે વદન જોયા વિના જાદવા,

મારે પળ જીગ જેવડી જાય. મુખડું ૩

છરે રૂપ તારું રંગ છેલડા,

મારે ખુટુંછે ચિતડા માંય; મુખડું

છરે માળા રટું છું તારા નામની,

પળે પળે લાગુ તારે પાય. મુખડું ૪

છરે દીન જાણીને દયા આણજો,

હુંતો દાસી ચરણની નાચ; મુખડું

છરે અલખેલા આવી ઉતાવળા,

હરિ અહણ કરો મારો હાથ. મુખડું ૦ ૫

છરે સંભારતાં સમાચાર આવીઆ,

આવી કેશરીઆ કુંવરની જાન; મુખડું ૦

છરે પ્રેમાનંદ પ્રભુજી પધારીઆ,

ઉતર્યા ગગનેથી અમર વિમાન. મુખડું ૦૬

પદ. ૩૬. ધોળી ૨૪.

પધાર્યા પ્રભુ નાગર નંદજીનો લાલ રે. એ ઢાળ.

પધાર્યા વાલો સામળીઓ મુખ કંદ રે;

પધાર્યા વાલો જગતપતિ જગવંદ રે. ૧

પધાર્યા વાલો અખિલ ભુવનનો આધાર રે;

પધાર્યા વાલો વરત્યો તે જય જય કાર રે. ૨

પધાર્યા વાલો સાંમૈયું લેઈ થાઓ ત્યાર રે;

પધાર્યા વાલો માનનિ સજો શણગાર રે. ૩

પધાર્યા વાલો માનનિ મંગળ ગાય રે;

પધાર્યા વાલો વાલો વધાવવા જાઈએ. ૪

પધાર્યા વાલો થાળ ભરો સગ મોતીએ;

પધાર્યા વાલો ચાલો વે'લાં જઈ પોતીએ. ૫

પધાર્યા વાલો શ્રીકૃષ્ણ સોપારી અક્ષત લીજીએ;

પધાર્યા વાલો કેશર કંકુનાં તિલક કીજીએ. ૬

પધાર્યા વાલો દ્યો ને સુગંધી ફુલ હાર રે;

પધાર્યા વાલો ગજરા બાબુને તોરા સાર રે. ૭

પધાર્યા વાલો સાંમૈયુ લઈને સાગાં નીસર્યા;

પધાર્યા વાલો મુખ જોઈને દુખ વિસર્યા. ૮

પધાર્યા વાલો અગણિત વાજાં વાજ્યાં;

પધાર્યા વાલો દુરિજન દેખીને બહુ દાજ્યાં. ૯

પધાર્યા વાલો પ્રીતે પ્રભુને પધરાવીઆ;

પધાર્યા વાલો પ્રેમાનંદે ગુણ ગાવીઆ. ૧૦

પદ. ૩૭. ધોળ રપ.

પડે નગારાંની ધોસ ભમરતારી જનમાંડે. ઓ ઢાળ.

ભૂપ ભીમક સામા આવીઆરે,

મુરનર મુનિલઈ સાથ, નિરખીઆ નાથનેડે.

વિનયે તે વંદન કીધલાં રે,

મળ્યા હરખે ભરી બાથ.

નિરખીયા. ૧

પ્રીતે પુજ્યા રામ કૃપ્પને રે,

ભીમક ભૂપ મુજાણ;

નિરખીઆ૦

વળતી દેવ દ્વિજને મળ્યા રે;

વાણીએ કરી વખાણ.

નિરખીઆ૦ ૨

વસુદેવ ભીમકને મળ્યા રે,

પૂછી કુશળને ક્ષેમ;

નિરખીઆ૦

સાકરનાં જળ પાવીઆં રે,

પુરણ કરીને પ્રેમ.

નિરખીઆ. ૩

વાજતે ગાજતે ચાલીઆ રે,

ઉતારે લઈ જન;

નિરખીઆ૦

ઉતારા જોઈ ભુક્તનારે,

ભનૈયા મુલતાન.

નિરખીઆ૦ ૪

રત્ન મણિમય જળ મળેરે,
સ્વર્ગને કરે તિરસ્કાર.

નિરખીઆ૦

બાગ કલ્પવૃક્ષના બન્યા રે,
સર વાવ્ય કુવા અપાર.

નિરખીઆ, ૫

હવેલીઉં સાત માળની રે,
પલંગ હાંદાળા ખાટ.

નિરખીઆ.

જે જે જોઈએ તે તૈયાર છે,
રિધિ સિધિએ રચ્યા ઠાઠ.

નિરખીઆ, ૬

હાથી ઘોડા રથ પાલખી રે,
ઉતર્યા અમર વેમાન.

નિરખીઆ.

તરત જાનૈયા જમાડીઆ રે,
વિધ વિધનાં પકવાન.

નિરખીઆ, ૭

ધન્યા ભોજન તે જમાડીઆં રે,
કરો કરો બહુ મનવાર.

નિરખીઆ.

અમર તે અચરજ પામીઆ રે,
પ્રેમાનંદ બલિહાર.

નિરખીઆ, ૭

૫૬ ૩૮. ધોળ ૨૬.

જમરે જમઘડા કલવેલો એ ઢાળ.

જમો કલવો હરિવર હેતથું, સાસુ જમાડે તમારી પ્રીતથું. ૨
સાસુ થાળ ભરીને લાવીરે, તમને પ્રીતે જમાડવા આવીરે. ૨
ધાલ્યું કલવામાંઈ ધી ધણુ રે, એ લક્ષણ હરિ ! હેતતથું રે. ૩
મુંદરવર કમળાનાં નાથરે, આજ જમો સાસુજીને હાથરે. ૪

જેજે બેઠ્યોતે અમને દાખોરે, હરિજમતાંતે લાજ ન રાખોરે. ૫
 ઉભી ઝારી લઇને આવી રે, ચણુ કરાવે તમારી સાળી રે. ૬
 ખોસે તમારી પાગમાં કેવડા રે, આ સાળો તમારો તમ
 જેવડા રે. ૭

એમ બોલે હરિને નારી રે, જય પ્રેમાનંદ બલિહારી રે. ૮

પદ. ૩૯. ઘોળ ૨૭.

વર તો માળીની શેરીએ સાંચર્યા રે,
 વરને ગજરા વસાવતાં લાગી વાર રે;
 નગારાં વાગે ધીમાં ધીમાં રે. એ ઢાળ.

હરિતો મુરનર મુનિ ચિત ચોરવારે,
 બન્યા અલગેલોજી શોભા ધામ રે;
 કેશરીઓ વરતો બેયા બેવા રે.

સાળંઆમ તે શ્રી કૃષ્ણ રૂપ થયા રે,
 શોભા બેઠ્ઠાંને કોટિ કામ રે. કેશરીઓ. ૧

હરિએ મોર મુગટ શિર ધારીઓ રે,
 કાને કુંડળ મકરાકાર રે. કેશરીઓ.

કડાં વેદ વીંટીને બાળુ ઘેરખા રે,
 શોભે રતન જડાઉ કોટિ હાર રે. કેશરીઓ. ૨

હરિને રતન જડિત કટી મેખલા રે,
 ચરણે તોડા તે રતન જડાવ રે. કેશરીઓ.

હરિને રતન જડિત ચરણે મોજડી રે,
 શોભે મુંદર નટવર નાવ રે. કેશરીઓ. ૩

હરિને કેશરીઓ વાધા અગે શોભતા રે,

પટકા કેશરીઆ જોયા લાગ રે,	કેશરીઆ.
હરિને કેશર તિલક કીધાં લાલમાં રે,	
ચોખા ચોડયા છે આણી અનુરાગ રે,	કેશરીઆ. ૪
સર્વે સુરનર મુનિ થયા ઘેલડા રે,	
નિર્ખી શોભા નિધિ મુખકંઠ રે,	કેશરીઆ.
એવા સુંદર વર હરિ ઉપરે રે,	
જાય બલિહારી પ્રેમાનંદ રે.	કેશરીઆ. ૫

પદ. ૪૦.

વરઘોડા વાલાજીનો નીસર્યો રે,	
શોભા મુખે કહી નવ જાય રે;	
ત્રંબાળુ ઉંટે ગડગડે રે.	
શોભે સુંદર વર સુરજ સરખા રે,	
ઘોડીલાંની ધુમર માંચ રે.	ત્રંબાળુ. ૧
શણ્ણગાર્યા હાથીને ઘોડા પાલખી રે,	
રથ માફા તે રતન જડાવ રે.	ત્રંબાળુ.
શોભે જાનૈયા રૂડા જગદિશના રે,	
હીરા માણેક મોતિડે ગરકાવ રે.	ત્રંબાળુ. ૨
શોભે મુનિવર દ્વિજ બેઠા હાથીએ રે,	
છાયા ગગને તે અમર વેમાન રે.	ત્રંબાળુ.
કરે કુસુમ વૃષ્ટિ સર્વે દેવતા રે,	
નાચે અપ્સરા ગાંધર્વ કરે ગાન રે.	ત્રંબાળુ. ૩
ઉડે આતસ બાળ બહુ આગળે રે,	
બોલે જયજય બહુ છડિદાર રે.	ત્રંબાળુ.

છત્ર રતન જડિત બહુ શોભતા રે,

રૂડા ચમર હજે લખ ચાર રે.

ત્રંબાળુ. ૪

વાજે વાજાં આગળ બહુ ભાતનાં રે,

ગાય માનનિ એમ્મણ થાય રે.

ત્રંબાળુ.

શોભા જોઈ સુંદર ધનશ્યામની રે,

પ્રેમાનંદ બલહારી જાય રે.

ત્રંબાળુ. ૫

પદ. ૪૧. ધોળ ૨૮.

લોલડી છે ઘોડી રે લીલડાં પલાણુ. એ દાળ.

માણુડી છે ઘોડીને માતિડે જડાવ,

અલ્લખેલોલ અસવાર રે

નિરખીને નેણાં લોલાણાં.

મણિનો છે મોરડાને જરીનાં પલાણુ,

રતન જડિત કોટે હાર રે.

નિરખીને. ૧

રતન જડિત કલંગી શિર શોભે,

માતિડે ગુંથી રે કેશવાળી રે.

નિરખીને.

રતન જડિત સુંદર શોભે લગામ,

હરિવરના હાથમાં મેં લાળી રે.

નિરખીને. ૨

પચરંગ પાટનો જેરખંક કસીઓ,

પેગડે રતન જડ્યાં સાર રે.

નિરખીને.

રતન જડિત ડમરી નીરે શોભા,

રતને ઝાંઝર ઝણકાર રે.

નિરખીને. ૩

ચંચળ છે ઘોડીને ચતુર અસવાર,

જોઈને થકીલ નરનાર રે,	નિરખીને.
જાનૈયા જુથમાં શોભે સુંદરવર,	
સામળીઆ શિરદાર રે.	નિરખીને.
ઉઠશણમાં જેમ શોભે ઉડપતિ,	
એમ શોભે અલખેલો રે.	નિરખીને.
પ્રેમાનંદ કે પ્રભુ આવ્યા બળ રે,	
સુંદર વર રંગ છેલો રે.	નિરખીને. ૫

પદ. ૪૨. ધોળ ૨૯.

ઘોડી તારે મુખડે રતન જડ્યાં રે બાધ, એ ઢાળ.
 મરઘોડે બેશોને વાલો આવે રે વિહારીલાલ,
 સામે મળ્યો માળીડો લઘ હાર;
 શેરો સરસ બન્યો રે લાલ.

જાઈ, જુઈ ત્યંબેલી ને માલતીને મોગરો,
 શેરામાં છે મુગંધ અપાર. શેરો. ૧

ગુલાબના ગજરા સોઢે બોલ સરીના બાબુ,
 ગુલછબાની છડી લીધી હાથ. શેરો.

કેતકીની કલંગીને કેવડાની ટાપી,
 સેવતીનાં છોગાં સોઢે માથ. શેરો. ૨

ગુલદાવદી ગુલાલ ગેંદા ગુલમેદી ગુલબાસ,
 ચંપાની મુગંધી ચારે પાસ. શેરો.

ફુલડાંમાં ફુલી રહ્યો કેશરીઓવર કાનજી,
 શોભા જોઈ આનંદ હરિના દાસ. શેરો. ૩

પોહોપ ફુલને પારિજાત વરશેરે વૃંદારકા,
 મુગંધીમાં શામળીઓ ગરકાવ; શેરો.
 પ્રેમાનંદ નિરખી જાય વારંવાર વારણે,
 રૂપાળો રંગભીનો બાંકો રાવ. [શેરો. ૪

પદ. ૪૩. ઘોળ ૩૦.

જીરે વેવાઈ તારી શેરીયું બહુ સાંકડી રે, એ ઢાળ.
 રાયરે ભીમક તારું શેર અતિ સાંકડ રે,
 મારા હરિવરના હાથીડા ન માય રે;
 વિઠલવર આવે વાંકડો રે.

રાયરે ભીમક તારું બજાર બહુ સાંકડું રે,
 રથ પાલખીને સાંકડ બહુ થાય રે. વિઠલ. ૧

રાયરે ભીમક તારાં ચૌટાં બહુ સાંકડાં,
 ચૌટે આતસ બાજી નવ ઉડવાય રે; વિઠલ.

રાયરે ભીમક તારી શેરી બહુ સાંકડી,
 મારા હરિવરના જાનૈયા કચરાય રે. વિઠલ. ૨

રાયરે ભીમક તારી મેડી બહુ સાંકડી,
 મેડીએ અમર વેમાન અટકાય રે; વિઠલ.

રાયરે ભીમક તારાં બારણાં બહુ સાંકડાં,
 બારણે અસવારી ઉભી અકળાય રે. વિઠલ. ૩

રાયરે ભીમક તારે આંગણીએ ઉભા રહ્યા,
 ત્રિજીવનપતિ પરિશ્રદ્ધ રાય રે; વિઠલ.

રાયરે નિરખીને મેણાં શિતળ થયાં,
 તનમન પ્રેમાનંદ વારી જાય રે. વિઠલ. ૪

પદ ૪૪. ધોળ. ૩૧.

ઉઠોરે સકળની નાર કેશરીઓ વર ઉભા ખાર. એ ઢાળ.

ઉઠો રે ભીમકની નાર,	
તોરણ આળ્યા જગદાધાર.	૧
ક્યારના વર ઉભા ખાર,	
આવડલી શી લાગી વાર.	૨
ક્યારનાં શુ સજ્જે સણગાર,	
પોંખવા સાડ થાઓ તૈયાર.	૩
ઉભાં થમ છે ઘડી બે ચાર,	
તમને તો નહિ લાજ લગાર.	૪
દ્વારે ઉભા ખોટી થાય,	
જનૈયા ઉભા અકળાય.	૫
ક્યારની આવી ઉભી જન,	
આકાશે ઉભાં વેમાન.	૬
રોક્યાં સરવે શેરી ખજાર,	
જનૈયાનો વાર ન પાર.	૭
આજ તમારાં ઉઘડ્યાં ભાગ્ય,	
પ્રેમાનંદ કહે વર પોંખ્યા લાગ.	૮

પદ ૪૫ ધોળ ૩૨.

સાસુ ધોંસડ લઇને પોંખે રે. એ ઢાળ.
 સાસુ આળ્યાં ઉઠીને હરખે રે;
 વરને કુંગદામાં નિરખે રે.

સાસુ પોંખે લઘ ધુસરૂં રે;	
કાઢે છે નેણથી ન્યારા ન કડું રે.	૨
સાસુ પોંખે મુસળ લઘ રે;	
વરને નિરખી રાજી થઈ રે.	૩
સાસુ પોંખે લઈ રવાયો રે;	
જેને વેદ પુરાણે ગાયો રે.	૪
સાસુ પોંખે સાંપુટ લઘ સરીઓ રે;	
હરિવર નિરખી અંતર ધરીઓ રે.	૫
સાસુ પોંખે લઈ તરાક રે;	
હરિવર હસિયા જોઈ જરાક રે.	૬
સાસુ ઇંડી પીંડી ઉતારે રે;	
હરિવર નિરખી ને ઉર ધારે રે.	૭
એમ વર કેશરીઓ પોંખાય રે;	
પ્રેમાનંદ નિરખી રાજી થાય રે.	૮

પદ ૪૬. ધોળ ૩૩.

પિઠિ ચોળો પિઠિ ચોળો પીતરાણી રે. ઐ ઢાળ.	
તુળશીજી એ રૂપ અનુપમ કીધું રે;	
સુરનર મુનિને દર્શન દીધું રે.	૧
શોભા તે ત્રીભુવનની તન ધારી રે;	
વરવા શ્રી કૃષ્ણજી કુંજ વિહારી રે.	૨
કુંવરીને રતન બાજોડે બેસાર્થી રે;	
મલિઆગર મૃગમદ ધસીને ઉતાર્થી રે.	૩

પિઠિ સોળે દેવ દ્વિજ ત્રિયા આવી રે,
 ગંગા આદિ નદીઓ નીર ભરી લાવી રે. ૪
 દિગ્ગજ ચારે સાગરનાં વારી રે,
 કનક કુંભ આઠે સુંદમાં ધારી રે. ૫
 લાવ્યા હરખે તુળશીજીને નવરાવા રે,
 પ્રેમાનંદ કે' દેવ ત્રિયા લાગ્યાં ગાવા રે. ૬

પદ ૪૭.

રૂપિ પત્ની નવરાવે કરી પ્યાર રે,
 મંત્ર ભણે મૂર્તિમાન વેદ ચાર રે. ૧
 મીઠે સ્વરે ગાંધર્વ કરે ગાન રે,
 અપ્સરા નાચે છે તોડીને તાન રે. ૨
 દેવ ગણ વાજાં વગાડે બહુ પેર રે,
 સૌ જનને થઇ છે લીલા લહેર રે. ૩
 વજ્રવે દેવ હુંદલી તુળશી નાય રે,
 તાળ મૃદંગ વાજે ને આમ્મલ થાય રે. ૪
 કરે સુર પુષ્પ વૃષ્ટિ વારંવાર રે,
 કરે જન જયજય શબ્દ ઉચાર રે. ૫
 પ્રેમાનંદ કહે રૂડી રીતે નવરાવ્યાં રે,
 પીતાંબર પેરાવી મંડપમાં લાવ્યા રે. ૬

પદ ૪૮. ધોળ ૩૪.

શાંતક વેળાએ ગારી રિસાઇ બેઠાં,
 સસરેા મનાવે તો માને હો સાડણી,

આછા કુંધટડા વહુને વાલેરા લાગે. એ ઠાળ.
 ભીમક ભૂપ ઉર હરખ ન માય,
 ગૃહ શાંતિ પૂજન થાય, હો માનનિ;
 મંગળ ગાવો રે રૂડાં વાણંત્ર વાળે.

અક્ષાળ આલ્યા રૂડા વિપ્રને લાલ્યા,
 વિપ્રને વરણી વરાય હો માનનિ. મંગળ. ૧

પૃથ્વી પૂજન કરી અગ્નિ પધરાલ્યા,
 ગણપતિ પૂજન કીધાં હો માનનિ. મંગળ.

પૂજા સામગ્રી જે જે જોધએ તે લાલ્યા,
 ગ્રહનાં આવાહન કીધાં હો માનનિ. મંગળ. ૨

આલ્યા નવે ગ્રહ મૂર્તિ ધરીને,
 ગુરુ શુક ને રવિ સોમ હોમ નામ. મંગળ.

આલ્યા રાહુ ને કેતુ શશિ સુત બુધ,
 શનિશ્વર અવનિ સુત ભોમ હો માનનિ મંગળ. ૩

વિધિએ સહી ગૃહ સ્થાપન કીધાં,
 પૂજ્યા પાંચે ઉપચારે હો માનનિ. મંગળ.

ચંદન પુષ્પ અક્ષત દધિ દુર્વાતિલ,
 કુપ દીપક કીધાં પ્યાર રે હો માનનિ. મંગળ. ૪

હોમ થાય ને વેદ મંત્ર ભણાય,
 યજ્ઞ આહુતિ દેવાય હો માનનિ. મંગળ.

સભા ભરાઇ સર્વે દેવ બિરાજ્યા,
 અપ્સરા નાચે ગંધર્વ ગાય હો માનનિ. મંગળ. ૫

પાત્રી સહિત ભૂપ ભીમક આલ્યા,

કન્યા તે લીધાં છે ખોળે હો માનનિ. મંગળ.
 પુષ્પ વરસેને દેવ દુહંભી વાળે,
 જોવા મળ્યા છે જન ટોળે હો માનનિ. મંગળ. ૬
 અર્ધ શ્રીકૃષ્ણ હીધાં દંપતિ હાથે,
 ગૃહશાંતિ વિપ્ર કરાવે હો માનનિ. મંગળ.
 વરકન્યાની જોડી અવિચળ રે'વા,
 દેવને ચરણે લગાવે હો માનનિ. મંગળ. ૭
 ભૂપતિ આવ્યા સર્વે લાવ્યા પેરામણી,
 ભીમકરાયના સગાવાલા હો માનનિ. મંગળ.
 પ્રેમાનંદ કે, ધરેણા થાન સોનેરી,
 ઉત્તમ સાક્ષ દુસાલા હો માનનિ. મંગળ.

પદ. ૪૯. ધોળ ૩૫.

જીવનજીએ મોકલ્યું રે મોસાળું. એ ઢાળ.
 તુળશીજીને આવીઆં રે મોસાળાં,
 હીરા મોતી રતન પરવાળાં;

તુળશીજીને આવીઆં રે મોસાળાં.

ભાત ભાતનાં રતન અપાર,
 લાવ્યા દેવ કરીને બહુ પ્યાર. તુળશીજી. ૧
 લાવ્યા અમર આભૂષણ ભારી,
 અંગે પેરી આપ્યાં સકુમારી. તુળશીજી. ૨
 લાવ્યા દેશો દેશના રે ભૂપ,
 અંબર આભૂષણ અતિસે અનુપ. તુળશીજી. ૩

લાવ્યા સોનેરી રૂપેરી જ્ઞાન,
નર નારી જોઈ ચુલતાન.

તુળશીલ. ૪

મોસાળું લાવ્યા સુરરાજ,
અતિ હરખે તુળશીલને કાજ.

તુળશીલ. ૫

અંજો અંગના અંખર અલંકાર,
લાવ્યા સુરપતિ અતિ ઉદાર.

તુળશીલ. ૬

આવ્યાં અમર ત્રિયા બડભાગ,
લાવ્યા અંજો અંગના શોહાગ.

તુળશીલ. ૭

સજ્યા અંજો સરવે શણગાર,
પ્રેમાનંદ જાય બલહાર.

તુળશીલ. ૮

પદ ૫૦. ધોળ ૩૬.

રંગ ચોળ, રંગ ચોળ, માંહી લરી રે,

મજીઠ ચનોઠીનાં ચીર મારે લાવજો રે. એ ઠાળ.

ઉર વાધ્યો ઉર વાધ્યો, આનંદ અપાર,

ત્રિભુવન વાસી નર નારને રે;

પૂજા લાવ્યા પૂજા લાવ્યા, તુળશીલને કાજ,

સજવા તે સોજે શણગારને રે. ૧

બહુ મુલાં બહુ મુલાં, રતન જડાવ,

આલુપણ સાગર લાવીઆ રે;

પધરાવ્યા પધરાવ્યાં, ઇન્દ્રે આસનમાંય;

વિશ્વકર્માએ કંકણ પેરાવીઆં રે. ૨

વેઠ વીંટી વેઠ વીંટી, રતને જડાવ,

આંગળીએ તે મુંદર શોભતી રે;
 કરપોરી કરપોરી ચુડિયું જડાવ,
 શોભે કરમાંહી મન લોભતી રે. ૩
 નાકે વાળી નાકે વાળી મોતીડે જડાવ,
 આપી ચંદ્રમાએ અતિ પ્રીતશું રે;
 રૂડાં મોતી રૂડાં મોતીએ, સમારી છે માંગ,
 ચંદ્ર નારી રોહણી એ રીતશું રે. ૪
 અજે આપ્યું અજે આપ્યું, કમળ કરમાંય,
 સરસ્વતિએ મોતીહાર ધારીઓ રે;
 શેષ લાવ્યા શેષ લાવ્યા, કુંડળ જડાવ,
 પ્રેમાનંદ કે પેરાવી કાજ સારીઓ રે. ૫

પદ. ૫૧.

પારવતિએ પારવતિએ આપ્યો શોહાગ,
 આંખે આંજણ કંકુ ભાલમાં રે;
 અતિ સારો અતિસારો ચાંદલીઓ જડાઉ,
 સાવિત્રીએ આપ્યો વાલમાં રે. ૧
 શચિલાવી શચિલાવી, બીડાં પાન પાત્ર,
 પીકદાની ને રતન જડાવની રે;
 વૈજયંતિ વૈજયંતિ માળા પચરંગી,
 લાવ્યા વરૂણ સરસ મન લાવતી રે. ૨
 ધુલ હાર ધુલ હાર મુગંધી સાર,
 નકતુરાજ લાવ્યા રચના રચી રે;

કંઠ સુત્ર કંઠ સુત્ર, લાવ્યા તે શિવ,
 લાવ્યા કુબેર દર્પણ રતને ખરચી રે. ૩
 અગ્નિ લાવ્યા અગ્નિ લાવ્યા કંચુકી બહુ મુલી,
 જમદેવ તે લાવ્યા વીંઝણો રે;
 સર્વે ભુપ સર્વે ભુપ લાવ્યા તે અપાર,
 બહુ મુલાં અંબર ભુપણ ધણાં રે. ૪
 શણગાર્યા શણગાર્યા લાડણી બહુભાત,
 જોધ મોહો મુંદરવર શ્રી હરિ રે;
 પરકાસ્થું પરકાસ્થું, પ્યારીનું રૂપ,
 ત્રેમાનંદ કે શોભે ધણાં મુંદરી રે. ૫

પદ. પર. ધોળા ૩૭.

દારકામાં વાણંતર વાણમાં રે,
 ગામતીમાં ગડ ગડીઆં નિશાન;
 જાદવરાય પરણે રૂકમણી રે. એ ઢાળ.
 પંચ શબ્દે વાણંતર વાણમાં રે,
 માનનિઓ ગાય મંગળ ગીત;
 ત્રિકમરાય પરણે તુળશીનેરે. (ત્રિકમરાય.)
 માય રે તે મોહનવર પધારીઆ રે,
 કનક આસને પધરાવ્યા કરી પ્રીત. ત્રિકમરાય. ૧
 વરૂણીમાં વિપ્રને વરાવીઆ રે,
 તેડાવ્યા લીમક પાત્ની સહિતે; ત્રિકમરાય.
 ચોરી મધ્યે આવી બેઠાં બેઠે જણારે,

બ્રહ્મા મંત્ર લાણે રૂડી રીતે.	ત્રિકમરાય. ૨
ભીમકરાયે ગણેશ પુજન કીધલાં રે,	
અર્ધ ચંદન આપ્યું વરને હાથ;	ત્રિકમરાય.
અર્ધ આપી મધુપર્ક આપીઆં રે,	
ચરણ પખાળી નિરખીઆ નાથ.	ત્રિકમરાય. ૩
ભીમકરાયે ધોયા પગ કન્યા તણા રે,	
રતન જડિત આપ્યા અલંકાર;	ત્રિકમરાય.
પીતાંબરે અંતરપટ કીધલાં રે,	
વરકન્યા વચ્ચે અતિસાર;	ત્રિકમરાય. ૪
કન્યાએ તે વરમાળા પ્રીતશું રે,	
નાંખી હરિની કોટે કરી પ્યાર;	ત્રિકમરાય.
વર કન્યાના છેડા ગાંઠ બાંધીઆ રે,	
કરાવ્યા છે ગોત્રના ઉચાર;	ત્રિકમરાય. ૫
વર કન્યાનો હાથેવાળો મેળવ્યો રે,	
ભીમકરાયે આપ્યાં કન્યાદાન;	ત્રિકમરાય.
લાખ ગાયો સોનું રતન ભૂષણ રે;	
આપ્યાં હરખે સહિત દધ માન.	ત્રિકમરાય. ૬
સ્વસ્તિ વાચન લણી હોમ કીધલાં રે;	
મંગળ ફેરા ફેરે હરિ રાય.	ત્રિકમરાય.
મૂર્તિ માન વેદ મંત્ર ઉચરે રે,	
અપ્સરા નાચે ગાંધર્વ ગાય.	ત્રિકમરાય. ૭
દેવતાએ દુહંભી વગાડીઆં રે;	
રૂડે સ્વરે ગાય ત્રિયા વૃંદ.	ત્રિકમરાય.

સુરપાતિ પુષ્પની વૃષ્ટિ કરે રે;
નિરખી બલહારી પ્રેમાનેદ.

ત્રિકમરાય. ૫

૫૬ ૫૩. ધોળ ૩૮.

પિઠિ પિઠિ ચાળો રે પીતરાણી રે. એ ઢાળ.	
મંગળ દેશ કરે ત્રિભુવન રાય રે;	
ત્યાં તો આઠ મહાદાન દેવાય રે.	૧
પહેલે મંગળ કૃષ્ણ વરકન્યા જોડે રે;	
ભીમકરાયે દીધી સોના માર કોડ રે.	૨
બીજું મંગળ કૃષ્ણ વરકન્યા બ્યારે રે;	
દીધા અર્ધ દશ સહસ્ર તેવારે રે.	૩
ત્રીજું મંગળ કૃષ્ણ હરિ તુળશી દેવી રે;	
દીધી ગાયુ દશલાખ જેવા જેવી રે.	૪
ચોથું મંગળ કૃષ્ણ તુળશી ભગવાન રે;	
દીધાં દશ સહસ્ર હાથી કેરાં દાન રે.	૫
ભીમકરાય બહુ મનના ઉદાર રે;	
દીધી દાસી દશ સહસ્ર કરી પ્યાર રે.	૬
ભીમકરાયે લીધો લાખેણી લાવ રે;	
દીધા રથ અયુધ રતને જડાવ રે;	૭
ભીમકરાયે કીધો મનમાં વિચાર રે;	
આવો અવસર નહિ આવે વારવાર રે.	૮
એમ બણી આપી ભોમિ કરી પ્યાર રે;	
સુખિ સારી શત જોજન વિસ્તાર રે.	૯

લીમકરાવે એમ કન્યાદાન દીધાં રે;
 મેળાનેક કે' જન્મ મુકળ કરી લીધો રે.

૧૦

૫૬. ૫૪. ધોળ ૩૯.

લાડીલાડો જમે રે કંસાર. એ દાળ.

એમ વરત્યાં તે મંગળ ચાર,
 હરિ પરણ્યા તુળશી કરી પ્યાર. ૧

વર કન્યા જમે કંસાર;
 ધન્ય નિરખ્યા તેનો અવતાર. ૨

કન્યા કોળીઓ કરમાં લઇને;
 આપે હરિના મુખમાં ધીરી રધને, ૩

આપે કન્યાના મુખમાં હરિ;
 નિરખે સુરનર મુનિ નેણાં ભરી. ૪

લાડલીએ તે કૌતક કીધું;
 હરિની હાંસી કરીને મુખ લીધું. ૫

વાળી કોળીઓ મુખમાં દીધો;
 મુખમાં દેતાં પાછો તાણી લીધો. ૬

જન હર્યાને હરિ શરમાણા;
 શોભા જોઇને નેણાં લોભાણાં. ૭

વળતી વાળ્યો હરિએ દાવ;
 એવા જનને ધણે ઉછાવ. ૮

કરમાં કોળીઓ લઈ હરિરાય;
 માંમાં દેતાં દીધો આંખ માંય. ૯

હરયાં વર પક્ષનાં તરતારી;	
લજ્જા પામ્યાં હીમક સુકુમારી.	૧૦
સાસુ આઘ્યાં ધોવરાવાને હાથ;	
ચણુ કરે ત્રિભુવન નાથ.	૧૧
સાસુ હાથ ધોવરાવીને ચાલ્યાં;	
હરિએ હરીને ચીર તાણી ઝાલ્યાં.	૧૨
આપ્યો સાસુએ મોલીના હાર;	
જય પ્રેમાનંદ બલિહાર.	૧૩

પદ. ૫૫. ધોળ ૪૦.

છારા ધીપી ધીપી ધીપી રે,	
તારે ઘેર નથી ધીની સીપી રે. એ ઢાળ.	
જમો જમો હરિ કંસાર રે,	
લાજ રાખશે માં લગાર રે.	૧
જમો કંસાર જગદાધાર રે,	
એમ ગાયે ચુણ કરી પ્યાર રે.	૨
અમને સાચું કે' ને હરિ આપ રે,	
લોક કહે જે તમારે બે બાપરે.	૩
તમારાં માબાપ રૂડાં રૂપાણાં રે,	
તમે તાવડી જેવા કેમ કાળા રે	૪
સૌથી ઉંચું કુળ તમારું રે,	
તમે રીંછડી ઘેર પરણ્યા થાં સાર રે.	૫
તમે જાદવ કુળના બૂપ રે,	

શું મોચા રીંછડીને રૂપ રે,	૬
તમને પોંખ્યા હશે કેમ કરી રે,	
કરડયા હશે રીંછડીએ હરિ રે.	૭
તમને કન્યા કેણે નવ દીધી રે,	
કુંબજને પટરાણી દીધી રે.	૮
તમને લાજ તો ન મળે રચામ રે,	
પરડયા ગેત્રમાંહિ સતલામ રે,	૯
તમારા ગુણનો ન પામીએ પાર રે,	
પ્રેમાનંદ જાય બલહાર રે.	૧૦

૫૬. ૫૬. ધીળ ૪૧.

કાને અકોટા કાચના, બોલે નારંગ હો બાઈ સારંગ;
હાથે તે વીંટી હેમની, બોલેં એ ઢાળ.

આ જાદવ કુળના અધિપતિ,

બોલે માધવ હો બાઈ જાદવ;

એને સેવે મોટા મુનિ મહામતિ. બોલેં ૧

એમાં અકલતો કાંઈ જાણી નથી; બોલેં

શું સમજીને વરી કમળા સતિ. બોલેં ૨

આ જગમાં એવું કોઈ ન કરે; બોલેં

આવું નિંદીત દેહ તે ના ધરે. બોલેં ૩

આતો માહલા કાચના થઈ રમ્યા; બોલેં

આતો હુંડ તવ ધરી વન ભ્રમ્યા. બોલેં ૪

એણે સાવજનો દેહ ધારીઓ; બોલેં

એણે હરણાકંશને મારીઆ.	બાલે૦	૫
આતો કપટ રૂપ ધરી વામન;	બાલે૦	
કીધું બળિરાજનું પાવન.	બાલે૦	૬
એણે ફરસી લઈ પૃથ્વી ફરી;	બાલે૦	
ફરી એકવીશવાર નક્ષત્રો.	બાલે૦	૭
થઈ રામ જગ જશ થાપીઆ;	બાલે૦	
મુપર્ણરેખાના નાકકાન કાપીઆ.	બાલે૦	૮
હવે બદલ કુળમાં જન્મીઆ;	બાલે૦	
ત્રેલી મથુરાં ને ગોકુળ ગયા,	બાલે૦	૯
એતો ત્યાં જઈને અઢળક ઢળ્યા,	બાલે૦	
પેલા મારી પુતનાને મળ્યા,	બાલે૦	૧૦
વળતી કેતાં થાક્યાં મન વાણીએ,	બાલે૦	
એમની કીર્તિ વ્યાસે વખાણી રે,	બાલે૦	૧૧
એ તો સર્વે ગુણના ધારીઆ,	બાલે૦	
પ્રેમાનંદ અંતરમાં ધરીઆ,	બાલે૦	૧૨

પદ. ૫૭, ધ્રુવ. ૪૨.

તું તો બાલને મારી અતલશ કાયલ;
 તારો તે સખ્દ શાહામણ. એ ઠાળ.
 પરણી ઉભાં રે વર કન્યાની બેડ;
 માંડવડે બહુ શીલતા;
 સર્વે પૂર્વે રે ભૂપ લીમકના કોડ,
 મુર નર મુનિ મન લોલતા. ૧

ઉલ્લાસ્યા રે પ્રભુ પર્વત સાત;
 વેદ વિધિએ કરી પ્રીતશું;
 વંદન કીધાં રે સૂરજ ને સાક્ષાત,
 વર કન્યાએ રસ રીતશું. ૨
 કરાવ્યાં રે ધ્રુવ તણાં દર્શન;
 અવિચળ રેખા જોડી રચામની.
 આપે વિપ્ર રે રૂડાં આશિર્વચન;
 વધાવે અક્ષત લઈ લામની. ૩
 આઘ્યાં સર્વે રે વર કન્યાનાં સખાંધી;
 ચાંદલો કરવાને કારણે,
 આપ્યાં અખર રે રતન લૂપણ બાંધી;
 જાય વાલાજીને વારણે. ૪
 હુરિએ કીધાં રે દ્વિજ વરને દાન,
 કંચન મણિ રતન આપીઆં;
 પ્રેમાનંદ કે' રે કીધાં બહુ સનમાન,
 વાંછિત સુખ આપી દુખ કાપીઆં. ૫
 ૫૬ ૫૮. ધીજી ૪૩.

વેપારી વાનાં મેલાવ્ય; વાનાં નવ સરીઆરે. એ ઠાળ.
 લૂપ લીમકે ઉદાર,
 લાવ્યા પેરામણી રે;
 મરને રતન જડાઈ હાર,
 લાવ્યા પેરામણી રે.

કાને કુંડળ મકરંકાર.	લાવ્યાં	
કડાં વેદ વીંછી અતિ સાર.	લાવ્યાં	૨
જામા જરકસીઆ કરી પ્યાર.	લાવ્યાં	
સેલાં સરસ સોનેરી સાર.	લાવ્યાં	૩
ખીજા વિધ વિધના સજ્જાર.	લાવ્યાં	
ગણિ રતન તણા અલંકાર.	લાવ્યાં	૪
કીધા રાજ જગદાધાર.	લાવ્યાં	
લાગી ચરણે વારંવાર.	લાવ્યાં	૫
એના લાખ તણે નહિ પાર.	લાવ્યાં	
જાય પ્રેમાનંદ અલિહાર.	લાવ્યાં	૬

૫૬ ૫૮.

નૃપ બીમક વેવાઇ કાજ,		
લાવ્યા હરખે લલી રે;		
પહેરામણીને સાજ,	લાવ્યાં	૧
જવ અમર તે રતન જડાવ.	લાવ્યાં	
અંગે સોનેરી શિરપાવ.	લાવ્યાં	૨
મોટ મોતીડે લરી થાળ.	લાવ્યાં	
હીરા મણિ રતન પરવાલ.	લાવ્યાં	૩
ધણાં સોનેરી રૂપેરી થાળ.	લાવ્યાં	
આપ્યાં બહુ ફરી સનમાન.	લાવ્યાં	૪
મોતી રતન તણા અલંકાર.	લાવ્યાં	
આપ્યા કરી કરી મહુમાર.	લાવ્યાં	૫

માની ભાગ્ય ભીમક બહુ પેર.	લાવ્યા૦	
એવાં વચન વેવાઈ કેને ઘેર.	લાવ્યા૦	૬
ભૂપ ભીમકને હરખ ભારી.	લાવ્યા૦	
નાંખે વરપર વિદ્ય તે વારી.	લાવ્યા૦	૭
આપી પેરામણી બહુ ભાત.	લાવ્યા૦	
પ્રેમાનંદ કે' કરી ખાંત.	લાવ્યા૦	૮

પદ ૬૦. ધોળ ૪૪.

આજ મારે અવસર આવ્યો,		
પૂરવ જનમની પ્રીત રે. એ હાળ.		
અવસર આવ્યો આજ સપરમો,		
આનંદ અંગ ન મામ રે;		
જાનેયા ને પેરામણી,		
લાવ્યા ભીમક સય રે.		૧
ભાત ભાતનાં રતન અમુલિક,		
માણુક મોતી હીરા રે;		
શાલ દુસાલા પાટ પીતાંબર,		
જરકસાઆ વળી સ્ત્રીરા રે.		૨
કસુંબલ ને કેશરીઆં,		
અંબર બહુ રંગ રે;		
જેને જેવાં જોઇએ તેવાં,		
આપે તે હિમ્મત રે.		૩
શિરપેચ સોલી પાથ કસુંબી,		

કલંગિને તોરા રે;
કાને મોતી કુંડળ જડાઉ,
કોટ ઉતરી દોરા રે.

૪

બાબુબંધને કડાં સાંકળાં,
પોંચી વીંટી વેઠ રે;
તોડા પગમાં રતન જડાઉ,
કંદોરા શોભે કેડ રે.

૫

બ્રાહ્મણ ક્ષત્રી દેવ મુનિને,
જેવાં જોઈએ તેવાં રે;
શુભળ અંબર ઢગલા કીધા,
બનૈયાને દેવા રે.

૬

લીમકરાયે આજ્ઞા આપી,
જોઈએ તેવાં પેરા રે;
હરિવરને માથે મેલો,
મોતીડાંનો શેરો.

૭

અંબર અમૂલિક ભૂષણમાંહી,
બનૈયા ગરકાવરે;
પ્રેમાનંદ કે' શોભે જાણે,
રાજા ઉમરાવ રે.

૮

૫૬. ૬૧.

દેવ મુનિને પેરામણી,
કરી લીમક શુભ રે;

જોધએ તેવાં વસ્ત્ર ભૂષણ,
આપ્યાં તે અનુપ રે. ૧

દીવ્ય વસ્ત્ર ને ભૂષણ,
ગંધર્વ અપ્સરાને આપ્યાં રે;
સિદ્ધ ચારણને કિન્નર કેરાં,
દાળિદર તે કાપ્યાં રે. ૨

દેવ ત્રિયાને રૂપિ પત્નીને,
વસ્ત્ર ભૂષણ બારી રે;
અંગે અંગે શોહે તેવાં,
આપે ભીમક નારી રે. ૩

રિદ્ધિ સિદ્ધિ કર જોડીને,
આગે ઉભી તૈયાર રે;
જે જોધએ તે તરત આપે,
વસ્ત્ર અલંકાર રે. ૪

લેતાં લેતાં થાકી રહ્યા,
સુરનર રૂપિ રાય રે;
ત્રિભુવન વાસી નરનારીને,
અતિ આશ્ચર્ય થાય રે. ૫

જે જે આવ્યા જામક લોક,
ત્રિભુવનના વાસી રે;
જે જે માગ્યાં તે તે આપ્યાં,
ભીમકે લપાસી રે. ૬

સોના રૂપા મોતી માણેક,

(પદ)

વસે અસંકાર રે,
હાથી ઘોડા રથ પાલખીઆ,
આપ્યાં તે અપાર રે. ૭
ત્રિભુવનઃવાસી રાજ અર્ધને,
ચાલ્યાં સર્વે ઘેર રે;
પ્રેમાનંદ કે' લીમક ઘેર,
થઈ રહી લીલા ભેર રે. ૮

પદ. ૬૨ ધોળ ૪૫.

જદુપતિ પરણ્યા રે રૂકમણી. એ ઢાળ.
પ્રભુજી પરણ્યા રે તુળશી,
જનને હરખ અપાર;
જદુપતિ સજી રે જાનને,
ચાલવા થયા તૈયાર. પ્રભુજી ૧
ગગને હુંદલી ગડચડે,
વરસે મુખન વરસાત;
વિવા બેઠને જદુરાયનો,
અમર થયા રૂઝિ આત. પ્રભુજી ૨
શિવ બ્રહ્મા ને મુર પતિ,
આવ્યા શ્રી હરિ માસ;
આજ્ઞા માગી મહારાજની,
વેમાન ઉડ્યાં આકાશ. પ્રભુજી ૩
વસુદેવ મળ્યા નેવામને,

હરખે ભેટ્યા હરિ બાથ;
ભીમક ને નેણે નિર વહે,
ઉભા બેડીને હાથ.

પ્રભુલ૦ ૪

ભીમક ભક્ત હરિ રાવના,
થયા અતિશે દલબીર;
પ્રભુલ૦ વિછડ્યાની વેદના,
નેણે વહે છે નીર.

પ્રભુલ૦ ૫

ભીમકે કન્યા વળાવીઆં,
દીધી સેના બહુ સાથ;
રથમાં બેસી પ્રભુ ચાલીઆ,
પ્રેમાનંદનો રે નાથ.

પ્રભુલ૦ ૬

પદ. ૬૩. ધોળ ૪૬.

રામ રામ રામ રામ રામ રામ રે,
મારી રૂડી બેવાણતને રામ રામ. ઓ ઠાળ.
હરિ કે'જ્યો અમારા જઈ રામ રામ,
રામ રામ રામ રામ રામ રામ રે;
હરિ સૌનાં તે લઈ લઈ નામ નામ.
નામ નામ નામ નામ નામ નામ રે,
હરિ કે'જ્યો તે વીખતે સઉને;
સૌને સૌને સૌને રે,
તમારી વાલી તે રીંછડી વહને.
વહુને વહુને વહુને રે,

૧

૨

ખીજી તમારી પદરાણીઓ;	
રાણીઓ રાણીઓ રાણીઓ રે,	
તમે બ્યાં ત્યાંથી જુદીને આણીઓ.	૩
આણીઓ આણીઓ આણીઓ રે,	
તમે જાત ભાત કોઇની ન ગણી;	
ન ગણી ન ગણી ન ગણી રે,	
ભાવ્યા રીંછડી રૂપાળી રૂપની મણિ.	૪
નિમણી નિમણી નિમણી રે,	
હરિ ભાલી તમારી ઝોળખી ખરી;	
ખીખરી ખીખરી ખીખરી રે,	
એને હળમાં તાણી ને ટુંકી કરી.	૫
કિકરી કિકરી કિકરી રે,	
હરિ બેન તમારી બહુ ગુણુ ભરી;	
ગુણુ ભરી ગુણુ ભરી ગુણુ ભરી રે,	
એતો બેગી સાથે ચાલી નીસરી.	૬
નીસરી નીસરી નીસરી રે,	
તમારી ફૂલને તે જાયે બલિહારી;	
હારિયે હારિયે હારિયે રે,	
એક પુત્ર જાયે કુંવારીઓ.	૭
વારીઓ વારીઓ વારીઓ રે,	
ખીજાં નામ લેતાં સંકેચાણો;	
ચાણો ચાણો ચાણો રે,	
સુમળને મનમાં હરખાણો.	૮

ખાધએ ખાધએ ખાધએ રે,
હરિ કુળ તમારું અતિ પાવન;
પાવન પાવન પાવન રે,
સર્વે પાપના પુંજ નસાવન.

૯

સાવન સાવન સાવન રે,
એવા ગુણ તમારા ગાય સાંભળે;
સાંભળે સાંભળે સાંભળે રે,
પ્રેમાનંદ કે' પાપ તેનાં બળે.

૧૦

પદ: ૬૪. ધોળ ૪૭.

આજ આનંદ મારે અતિ ધણે,
મુખ તે કહ્યાં નવ જાય રે. એ ઠાળ.
તુળશી પરણીને પ્રભુ ચાલીઆ,
બેશી રથમાંયે રથામ રે;
કુંવરીને રથમાં બેસારીઆં,
વામ ભાગે તે મુખ ધામ રે.
વાળું વાળે બહુ ભાતનાં,
ગાય માનનિ ગીત રે;
ભીમક વળાવાને નીસર્યા,
પ્રભુજી સાથે બહુ પ્રીત રે.
ગદગદ થઇ વાણી ઉચ્ચ રે,
રૂડા ભીમક સુખ રે;
નાથ વિસરએ માં મુજને,

૧

૨

મુખ નિધિ મુખ રૂપ રે. ૩

દાસ જાણીને સંભારજો,
અવગુણ કરજો સાફ રે;
અખંડ રેજો મારા ઉરમાં,
ટાળો ત્રિવિધિના તાપ રે. ૪

જન વળાવી પાછા વળયા,
ભીમક રાય નર દેવ રે;
જન્મ મુકળ કરી લીધેલો,
લલી કીધી છે સેવ રે. ૫

પ્રભુજી વેગે પધારીઆ,
આવ્યા તે નીજ ધામ રે;
ગાતે વાજતે મંદિરમાં પ્રભુ,
આવ્યા પુરણ કામ રે. ૬

આવીને તોરણ ઉભા રહ્યા,
પોંજ્યા માતાએ પ્રીતે રે;
એકિ બેકિ રમ્યાં વર લાડથી,
જાદવ રામ તે જીતે રે. ૭

ગણપતિ પ્રભુ પાય લાગીઆં,
વર કન્યાની જોડ રે;
લાડો લાડી ઘોડે દારડા,
પુરો પ્રેમનંદના ફોડ રે. ૮

પ્રહ. ૬૫. ધોળ ૪૮.

તારે દારડીએ દશ ગાંઠ હો લાડી,
દારડો નવ છુટે, એ દાળ.

દારડો નવ છુટે હો હરિવર,	હો હરિં ૧
એતો ધનુષ નહિ જે છુટે	હો હરિં
તમે શીદને આકળા થાઓ,	હો હરિં ૨
પિતા વસુદેવને બોલાવો.	હો હરિં
એતો કન્યા ના કરનું કાંકણ,	હો હરિં ૩
નથી ખાવું મહિ કે માખણ.	હો હરિં
નથી નાથવો કાળિ નાગ,	હો હરિં ૪
એતો કન્યાના કરનો ચોહાગ.	હો હરિં
એ દારડો છુટશે જ્યારે,	હો હરિં ૫
આવશે બળભદ્ર વીર તે વારે.	હો હરિં
તમે શીદને થાઓ હેરાન,	હો હરિં ૬
લાગે વહુને પગે મેલો માન.	હો હરિં
બોલે લાડીના પક્ષની નારી,	હો હરિં ૭
જ્યે પ્રેમાનંદ બલહારિ.	

શીત.

તુલશી વિવાહ સંપૂર્ણ.

જાહેર ખખર.

તુલસી વિવાહ:—આ પુસ્તક અતિ ઉપયોગી છે, જે દરેક કુટુંબે આ પુસ્તકની એક એક નકલ રાખવાની અમાર આસ બલામણુ છે. કિમ્મત રૂ. ૦-૫-૦ ઘણી ઘુજ છે. તે સિવાય વે. પે. પોષ્ટેજ ખર્ચ ઘુડુ પડશે. જેને જોઈએ તેણે નીચલે શિરનામેથી મંગાવી લેવી.

ચુનીલાલ અનુરભાઈ

સ્કૂલ માસ્ટર-સીમજ.

પુસ્તક મળવાનાં ઠેકાણાં.

સીમજ તાલુકે ઘોળકા.....પ્રસિદ્ધ કર્તા પાસેથી.
અમદાવાદ.....વિજય પ્રવર્તક પ્રેસના માલિક
પાસેથી.

” ..... સ્વામિનારાયણના મંદિરમાં
ગુરુપ્રસાદ નારણભાઈ પાસેથી.

